B932

Piispainkokous Islannissa s.3

Taizé Helsingissä - luottamuksen pyhiinvaellus s.4

Uskon vuosi alkaa... s.8

Paavi Libanonissa 14.-16. syyskuuta 2012 s. 6

FIDES

KATOLINEN HIIPPAKUNTALEHTI • KATOLSKT STIFTSBLAD • CATHOLIC DIOCESAN MAGAZINE • No. 10 • 12.10.2012

Ekumenia: **Taizé Helsingissä - luottamuksen pyhiinvaellus**

Pääkirjoitus • Uutisia • Oremus • Artikkeleita • Nuorille • På svenska • English • Ohjelmat

TOIMITUKSELTA

Pääkirjoitus

Objektiivisuudesta

Objektiivisesti katsoen katolinen kirkko on aivan viime vuosina ollut onneksi jo vähän harvemmin negatiivisten uutisten keskipisteenä. Voitaneen arvioida, että nykyisen paavin jo kardinaalina aloittama sinnikäs, hiljainen työ hyväksikäyttöskandaalien selvittämiseksi, syyllisten rankaisemiseksi ja uusien mahdollisten tapausten ehkäisemiseksi on alkanut tuottaa tulosta ylhäältä alas asti.

Objektiivisesti katsoen paavi Benedictuksen pontifikaatti on ollut monien aloitteiden ja sillanrakennuksen aikaa. Kaikki tavoitteet eivät ole toteutuneet päivässä tai kahdessa, mutta näyttää siltä, että paavin oma hiljainen esimerkki, ystävällisyys ja lämminhenkisyys yhdistettyinä hänen syvälliseen teologiseen viisauteensa voittavat puolelleen monia totuutta etsiviä ihmisiä.

Objektiivisesti katsoen katolisessa kirkossa on ollut viime vuosina jälleen selvästi enemmän kutsumuksia pappeuteen ja sääntökuntaelämään. Nuoret osoittavat entistä suurempaa halua sitoutua kirkon opetukseen ja ovat valmiita rakastamaan kirkkoa kaikkine sen heikkouksineenkin. Suurina massoina nuoret matkustavat Maailman nuortenpäiville, minne paavi on heidät kutsunut juhlimaan uskonelämäänsä ja jakamaan uskon iloaan toistensa kanssa.

Subjektiivisesti katsoen näyttää kuitenkin siltä, ettei tästä kokonaisuudesta ole juuri mitään tietoa, jos tiedonlähteenä pitäisi suuria suomalaisia medioita. Madridin nuortenpäiviin osallistui viime vuonna miljoona nuorta, mutta Suomessa siitä ei tiedetty oikeastaan mitään. Sen sijaan viime viikkoina on kerrottu mitä karmaisevimpia ja jännittävimpiä juoruja Vatikaanin valtataisteluista, 150 vuoden takaisista pakkokasteista ja – tietenkin – inkvisition iljettävyyksistä.

Subjektiivisesti voisi jopa arvioida, että median välittämä kuva katolisesta kirkosta on epätavallisen yksipuolinen ja negatiivinen, aivan kuin kirkossa ei olisi oikeastaan mitään hyvää ja onnistunutta. – Objektiivisuuden vuoksi median voisi olla hyvä joskus tarkastella omaa lähestymistapaansa maailman ilmiöihin ja miettiä, mitä piilotarkoituksia sen toiminnalla on.

Kaikesta tästä huolimatta monet ihan tavallisetkin ihmiset maailman kaikilla mantereilla kuuluvat katoliseen kirkkoon, osallistuvat kirkon elämään, tunnustavat katolista uskoa ja rukoilevat koko kirkon puolesta yhdessä koko kirkon kanssa. Jotkut heistä joutuvat kärsimään ei vain halveksuntaa ja syrjintää vaan jopa sortoa uskonsa vuoksi. Jotkut antavat koko elämänsä kirkon työhön, jotkut jopa kuolevat uskonsa vuoksi.

Olkoon Uskon vuosi meille hedelmällinen. Etsikäämme sen aikana luottamusta ja voimaa antaa sydämemme yhä täydellisemmin Jumalan ja kirkon käyttöön, jotta Jumalan rakastava sydän voisi näkyä keskellämme yhä selvemmin ja hänen rakkautensa loistaisi sinnekin, missä vallitsee pimeys. "Totuus tekee teistä vapaita."

M. Tervaportti

PS. 1. Kirjamessut
Katolisen tiedotuskeskuksen kirjallisuutta on esillä Helsingin kirjamessuilla 25.-28.10. Tiskimme sijaitsee kristillistä esineistöä myyvän Trimeeri Oy:n tilojen yhteydessä. Tervetuloa tutustumaan!

Ps. 2. Uskon vuosi
Uskon vuosi on alkanut. Sen johdosta Katolinen tiedotuskeskus on lähettänyt kaikkiin seurakuntiin ilmaisjakeluun Uskon vuosi -kirjasia. Niissä julkaistaan piispa Teemu Sipon SCJ paimenkirje Uskon vuotta varten sekä paavi Benedictuksen apostolinen kirje Porta fidei, jossa hän kertoo Uskon vuoden tavoitteista. Kirja on kolmikielinen (suomi, ruotsi ja englanti). Piispan paimenkirje luetaan kaikissa seurakunnissa sunnuntaina 14.10.

Kansikuva
Taizé Helsinki 2012 -tapahtuman iltarukous Helsingin Tuomiokirkossa 28.9.

Ajankohtaista

18. lokakuuta: Miljoona lasta rukoilee ruusukkoa

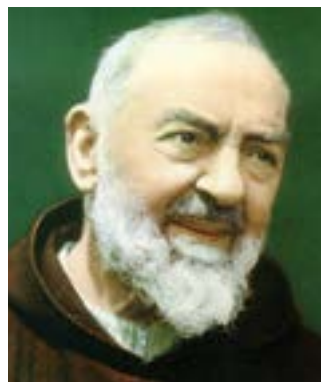

Saksan "Kirche in Not" –avustusjärjestö kehottaa osallistumaan maailmanlaajuiseen lasten rukousaloitteeseen. Kaikkialla maailmassa 18. lokakuuta klo 9 paikallista aikaa lapset keskeyttävät hetkeksi koulutyönsä rukoillakseen ruusukkoa rauhan puolesta. Ajatus syntyi Caracasissa Venezuelassa vuonna 2005: miljoona lasta rukoilee yhdessä ruusukkoa Jumalanäidin kanssa.

Keskeistä aloitteessa oli opettaa lapsille se, että rukous edistää rauhaa: jokaisen ihmisen sisäistä rauhaa, rauhaa ja ykseyttä perheissä ja maailmassa. Aloite liittyi myös pyhän Pio Pietrelcinalaisen sanoihin: "Kun miljoona lasta rukoilee ruusukkoa, maailma muuttuu."

KATT/Kath.net

Verbum Domini – Herran sana

Katolinen tiedotuskeskus julkaisee lokakuussa 2012 suomeksi paavi Benedictus XVI:n apostolisen kehotuskirjeen Verbum Domini (Herran sana). Julkaisu on tehty 200-vuotisjuhlaansa viettävän Suomen Pipliaseuran tuella ja on yksi Raamattuvuoden 2012 julkaisuista. Verbum Dominin suomennos julkistetaan Suomen Ekumeenisen Neuvoston syyskokouksessa Tampereella 11.-12. lokakuuta. Suomen Pipliaseura on halunnut lahjoittaa kirjan myös kaikille SEN:in jäsenkirkoille ja –yhteisöille sekä Suomen Lähetysneuvoston jäsenille.

Muutkin kuin katolilaiset ovat todenneet, että paavi Benedictus XVI kirjoittaa Raamatusta erittäin hyvin. Tämä näkyy jo siitäkin, että paavin Jeesus Nasaretilainen -kirjat ovat kiinnostaneet ei-katolisia kustantajia. Jeesus Nasaretilainen-kirjan ensimmäisen osan julkaisi suomeksi Edita. Toinen osa ilmestyy suomeksi keväällä 2013 Suomen Raamattuopiston kustantamana, mutta Katolinen tiedotuskeskus on osaltaan tarkistanut Jarmo Kiilusen suomennoksen.

Vuonna 2010 Roomassa pidetyn katolisen kirkon piispainsynodin aiheena oli Raamattu kirkon elämässä ja lähetystehtävässä. Suomen Pipliaseuran pääsihteeri Markku Kotila oli jo tässä vaiheessa kiinnostunut synodin teksteistä. Kun paavi Benedictus XVI:n piispainsynodin jälkeinen kehotuskirje Verbum Domini ilmestyi alkuvuonna 2011, Kotila tiedusteli piispa Teemu Sipolta mahdollisuuksia tekstin julkaisemiseen suomeksi. Tekstin on kääntänyt KATTin toimitussihteeri Katri Tenhunen, joka on paitsi opiskellut katolista teologiaa Roomassa myös viimeistelee Vanhan testamentin eksegetiikan alaan kuuluvaa väitöskirjaa Helsingin yliopistossa.

KATT

FIDES

Katolinen hiippakuntalehti
Katolskt stiftsblad
Vuosi 2012
75. vuosikerta

Päätoimittaja/Huvudredaktör
Marko Tervaportti

nro	dl	ilmestyy*
11	29.10.	9.11. (16.12.)
12	3.12.	14.12. (13.1.)

*) Sulkuihin on merkitty se päivämäärä, johon asti lehdessä julkaistavat ohjelmat ja ilmoitukset on syytä antaa.

Toimitus ja tilaukset
Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B
00140 Helsinki

Redaktion och prenumeration
Katolsk informationstjänst
Sankt Henriksplatsen 1 B
00140 Helsingfors

Puhelin/Telefon 09-6129470
Fax 09-650715

Pankkiyhteys/Bankförbindelse:
(IBAN) FI98 8000 1901 2425 53
(BIC) DABAFIHH.

Ilmestyy 12 kertaa vuodessa. Vuosikerta 30 e ulkomaille 35 e. / Utkommer med 12 nummer årligen. Prenumeration 30 e, till utlandet 35 Pyhän Henrikin aukio 1 B.

Paino / tryck:
I-print Oy, Seinäjoki
Design Big G / Marijan Basic

Internet
katolinen.net > fides
fides@catholic.fi

Osoitteenmuutokset ja ilmoitukset /Addressförändringar och annonser
info@catholic.fi

Sisältö

2 Pääkirjoitus

3 Piispainkokous Islannissa

4 Taizé Helsingissä - luottamuksen pyhiinvaellus

5 Lähetysruusukko

Rukouksen apostolaatti

6 Paavi Libanonissa 14.-16. syyskuuta 2012

7 Uuden papin esittely: isä Stanislaw Zawilowicz SCJ

9 In memoriam: Anja-Marja Aalto, Thaïs Grönfeldt, Anna-Maija Raittila

11 Maailmalta

12 Koroisten pyhät hautautuneet rauniot (2/2)

13 Katolinen rukouskirjamme

Niin meistä kirjoitetaan...

Man kan inte utgå ifrån att alla svensk-språkiga kan finska eller engelska

14 Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Kirkkorakennusten kulttuuriperintö teemana Jyväskylässä

15 Religionens betydelse och spirituell fattigdom

16 En katolsk identitet – ett katolskt ansvar

Beware!

17 In Memoriam: Father Rufus Pereira

Sunnuntait ja juhlapyhät

18 Seurakunnat ja ohjelmat

20 Reinin Sibylla - näkijä, parantaja, Jumalalle annettu

Ajankohtaista

PIISPAINKOKOUS ISLANNISSA

Pohjoismaiden piispainkokous kokoontui syyskuun puolivälissä Islannissa. Seuraavassa on lehdistötiedote tapaamisesta.

Pohjoismaiden piispainkokouksen syystapaaminen Reykjavikissa 14.-20. syyskuuta 2012

Uskon vuosi

Reykjavikin hiippakunnassa uskon vuoden alkua päästiin viettämään etuajassa kaikkien Pohjolan piispojen ollessa läsnä Kristus-kuninkaan katedraalissa sunnuntaina 16. syyskuuta – varsinaisesti uskon vuosi alkaa 11. lokakuuta. Piispainkokouksen puheenjohtaja, monsignore Anders Arborelius OCD kannusti saarnassaan uskovia todistamaan uskostaan, kasvamaan uskossaan ja innostamaan toisia uskon tielle. Katolinen kirkko haluaa nyt kaikkialla maailmassa edistää uutta evankelioimista paavi Johannes XXIII:n viisikymmentä vuotta sitten avaaman Vatikaanin II kirkolliskokouksen innostamana.

16. syyskuuta piispat tekivät pyhiinvaelluksen Skálholtiin, jossa oli keskiajalla toinen Islannin kahdesta piispanistuimesta, kunnioittaakseen maan kansallispyhimystä, pyhää Thorlakia.

Piispat aikovat toimia aktiivisesti evankelioimisen edistämiseksi, ja heidän kirjoituksiaan julkaistaan kaikissa piispainkokouksen maissa. Tekstejä käännetään muun muassa englanniksi, puolaksi, liettuaksi, vietnamiksi, espanjaksi, arabiaksi ja tamiliksi.

Tapaaminen presidentti Grimssonin kanssa Islannin tasavallan presidentti Olafur Ragnar Grimsson otti piispat vastaan 18. syyskuuta. Presidentti puhui vierailustaan paavi Benedictus XVI:n luona Roomassa vuonna 2011 ja osoitti paljon kiinnostusta eri Pohjoismaissa toimivaa katolista kirkkoa kohtaan.

Rehtorien konferenssi

Katolisia pappisseminaareja on Tanskassa, Suomessa, Ruotsissa ja Norjassa. Jotta näiden instituutioiden esimiesten välille muodostuisi vahvempi ja läheisempi yhteistyö, piispat perustivat rehtorien konferenssin.

Viidessä Pohjoismaassa on yhteensä noin 60 pappiskandidaattia. Perinteisesti kandidaatit ovat opiskelleet Roomassa tai katolisissa tiedekunnissa muualla Euroopassa. Ensimmäistä kertaa keskiajan jälkeen katolista teologiaa opetetaan yliopistotasolla myös meidän maissamme.

Maailman nuortenpäivät

Seuraavat maailman nuortenpäivät järjestetään Brasilian Rio de Janeirossa 23.-28. heinäkuuta 2013. Joitakin satoja osallistujia uskotaan lähtevän myös Pohjoismaista. Tukholman, Kööpenhaminan ja Reykjavikin piispat seuraavat nuortenpäivien osallistujien mukana ja antavat myös opetusta.

75 konferenssia

Trondheimin (1974-1983) ja Oslon (1983-2005) emerituspiispa Gerhard Schwenzer SSCC osallistui nyt piispainkokoukseen 75:ttä kertaa.

Pohjoismaiden piispojen vetoomus rauhan puolesta Syyriassa ja Lähi-idässä

"Miksi niin paljon kauhua? Miksi niin paljon kuolemaa?" Nämä sanat paavi Benedictus XVI lausui vieraillessaan Libanonissa lähessä Syyrian rajaa. Hän oli matkustanut sinne edistääkseen anteeksiantoa ja sovintoa ja liikutti monien sydämiä, myös meidän. Olkoon hänen rohkea rauhanaloitteensa hedelmällinen.

Me pahoittelemme "pysyvää epätoivon tilaa", joka saa koko ajan lisää uhreja. Samoin me vetoamme kansojen ja kansainvälisten järjestöjen vastuuhenkilöihin, että he lopettaisivat nämä taistelut heti ja pysyvästi. Konfliktin osapuolet tulisi saada osallistumaan todelliseen ja merkitykselliseen vuoropuheluun.

Solidaarisuutemme ja rukouksemme välittömästi alkavan rauhallisen ja paremman tulevaisuuden puolesta liittävät meidät yhteen kaikkien hyvän tahdon ihmisten kanssa, mihin tahansa uskontoon he kuuluvatkin.

Reykjavikissa 19. syyskuuta 2012

+ Anders Arborelius OCD
+ Czeslaw Kozon
+ Bernt Eidsvig Can.Reg.
+ Berislav Grgic
+ Teemu Sippo SCJ
+ Peter Bürcher
+ Gerhard Schwenzer SSCC

KATT/NBK

Ekumenia

Taizé Helsingissä - luottamuksen pyhiinvaellus

Taizé Helsinki 2012 –tapahtumassa 28.-30.9. oli yli 3000 kävijää.

Tapahtumaan osallistui pääasiassa 15-35-vuotiaita nuoria Suomesta, Skandinaviasta, Baltian maista ja Länsi-Venäjältä. Esimerkiksi perjantain 28.9. iltarukoukseen Helsingin Tuomiokirkossa osallistui noin 1300 ihmistä.

Taizé-tapahtuman kutsuivat Helsinkiin luterilainen, ortodoksinen ja katolinen kirkko yhdessä: kutsun olivat allekirjoittaneet piispa Irja Askola ja tuomiorovasti Matti Poutiainen, metropoliitta Ambrosius ja piispa Teemu Sippo SCJ. Katolinen kirkko oli luonnollisesti mukana myös itse tapahtumassa. Piispa Teemu Sippo SCJ osallistui perjantain 28.9. iltarukoukseen, ja lauantaina 29.9. yksi Taizé-tapahtuman viidestätoista workshopista järjestettiin Studium Catholicumissa.

Nuoria katolilaisia oli mukana sekä vapaaehtoisten talkoolaisten ja kuorolaisten että osallistujien joukossa. Seurakuntalaisiamme tuli mukaan myös kaikille avoimiin rukoushetkiin. Yksi järjestelyissä mukana olleista ja tapahtumaan osallistuneista katolilaisista oli Emil Anton, joka toimi muun muassa tulkkaustiimin vetäjänä. Hänen mielestään Taizé Helsinki 2012 oli uskomattoman kaunis kokemus.

Veli Aloisia tapaamassa

Suomen Ekumeeninen Neuvosto järjesti 27.9. keskustelutilaisuuden, jossa oli mukana Taizé-yhteisön priori veli Alois (kat.) Piispa Teemu Sippo SCJ kertoi tervehdyksessään käyneensä itse ensimmäisen kerran Taizéssa jo vuonna 1972.

Veli Alois kuvasi alustuksessaan ”luottamuksen pyhiinvaelluksina” tunnettujen Taizé-tapahtumien merkitystä. Luottamus oli yksi Taizé-yhteisön perustaneen veli Rogerin avainsanoista. Taizé-yhteisön perustaminen ei ollut aikanaan helppoa, mutta luovuuteen tarvitaan vaikeuksien hyväksymistä. Luottamus on tärkeää myös siksi, että juuri missään ei enää vallitse ”turvallisen kristinuskon” tilanne, vaan kristinusko on kaikkialla epävarmassa tilanteessa.

Taizén ja Suomen välinen ystävyys on pitkä. Suomalaisille katolilaisille merkittävää on, että Taizén veljien ensimmäinen kontakti Suomeen oli Elisabeth de Godzinsky (1917-2012). Hän luki veli Rogerin kirjoituksia jo 1960-luvulla ja vieraili Taizéssa. Myöhemmin, Itä-Euroopan avautuessa, Elisabeth de Godzinsky oli Taizén veljien venäjänopettaja. Seuraava Taizén yhteys suomeen oli Anna-Maija Raittila (k. 2012) miehensä Taisto Niemisen kanssa.

Taizéssa kehotetaan tulijoita aina menemään takaisin omaan kirkkoonsa ja tuntemaan omat juurensa. Ei ole ristiriitaa juurien tuntemisen ja kristittyjen ykseyden etsimisen välillä, koska ykseyttä on todellisesti jo olemassa, vaikka se ei näy arjessa. On hyvä, että on enemmän tilaisuuksia ilmaista yhteistä uskoa. Nykyään kaikkialla on maallistumista, eivätkä nuoret enää välttämättä kasva traditioiden parissa. Nuoret kaipaavat henkilökohtaista uskoa, eivät vain vanhemmilta opitun toistamista. Tämä ei välttämättä ole negatiivinen asia.

Taizéssa nuorille on yleensä ollut tärkeää kokea hiljaisuus, yksinkertaisuus, jakaminen, solidaarisuus, kommuunio. Nuoret etsivät ystävyyttä, eikä facebookin kaltainen virtuaaliystävyys riitä täyttämään heidän tarpeitaan.

Taizéen ovat kaikki tervetulleita. Siellä tärkeintä on yhteinen rukous, ja se halutaan jakaa kaikkien kanssa. Merkittäviä ovat toistuvat rukouslaulut, hiljaisuus, lyhyiden Raamatun tekstien lukeminen, ja mahdollisuus kohdata ihmisiä kaikkialta ja kaikista traditioista. Jumala yhdistää. Veli Alois totesi, että kun nuoret ensin saavat tällaisen kokemuksen kommuuniosta, he alkavat myös kysyä kysymyksiä uskosta. Usein nykyään ensiksi tarvitaan kokemus, vasta sitten nuorten silmät ja sydän avautuvat enemmälle.

Veli Alois korosti rukouksen merkitystä myös vastatessaan piispa Teemu Sippo kysymykseen ekumenian tulevaisuudesta: silloin kun ekumenian suhteen syntyy vaikutelma väsymyksestä tai luovuttamisesta on entistäkin tärkeämpää tulla yhteen ja rukoilla yhdessä.

Seuraava Taizén Euroopan tapaaminen on Roomassa 28.12.2012-2.1.2013. Sen valmistelee Taizén yhteisö yhdessä Rooman hiippakunnan kanssa, ja rukoushetkeen Pietarinkirkossa osallistuu myös paavi Benedictus XVI. Suomeksi lisätietoja löytyy osoitteesta http://www.taize.fr/fi_rubrique540.html. Kannattaa lukea myös Emil Antonin hieno kuvaus ”Sanasi on lamppu – Taizé Helsinki 2012”, joka on julkaistu hänen blogissaan hyviäuutisia.net.

Katri Tenhunen

Usko ja tieto

Taizé-tapahtuma oli hieno tilaisuus kristityille nuorille kokoontua yhdessä laulamaan ja rukoilemaan. Tapahtuman jälkeen eräs nuori katolilainen halusi keskustella siitä kanssani, ja minulle nousi huoli siitä, miten omasta katolisesta uskostamme tiedetään vähän. Uskomme tärkeimmistä perusasioista, kuten sakramenteista ja varsinkin pyhästä eukaristiasta, ei ehkä aina ole tarpeeksi oikeaa tietoa.

Varsinkin uusille katolilaisille, jollainen itsekin olen, voi suositella Katolisen kirkon katekismusta. Se on perusteos ja myös hyvä hakuteos, jossa on tietoa siitä, mitä tunnustamme uskontunnustuksessamme. Tunnustamme, että uskomme yhteen Jumalaan, ja niin edelleen. Usko ei ole sama asia kuin henkilökohtainen kokemus tai tunne, vaikka ihmisinä voimmekin tuntea ja kokea asioita. Uskon ja tunteen ero on siinä, että tunne on ohimenevä asia, ja usko on jotakin joka pysyy.

On helppo joutua harhapoluille, ja siksi on hyvä, että meillä on katekismus, josta löytyy tietoa, jos pitää tarkistaa jokin uskoomme liittyvä asia. On myös uusien katolilaisten infokurssi, jossa voi tarvittaessa käydä kertaamassa asioita. Minulta kysytään usein katoliseen uskoon liittyviä asioita, ja haluan olla varma siitä, että kysyjä saa oikeaa tietoa. Jos olen vähänkin epävarma, tarkistan asian katekismuksesta, ja jos asia ei sieltä selviä, kysyn papilta. En millään haluaisi myllynkiveä kaulaani, enkä halua sitä kenellekään muullekaan.

”Usko ja tieto ovat kuin lentokoneen kaksi siipeä, joiden varassa lennämme.”

Liisa Katariina

Vapaaehtoisena Taizé Helsinki 2012 -tapahtumassa

Olin ilmoittautunut vapaaehtoiseksi jo hyvissä ajoin ja ottanut perjantain vapaaksi töistä, vaikka oikeastaan en etukäteen tiennyt juuri mitään Taizésta. En ole ollut vastaavissa tapahtumissa. Kun kuulin olevani ”circulation”-tiimissä, minulla ei ollut mitään käsitystä, mitä sellainen voisi tarkoittaa.

Kun perjantaina saavuin paikalle, minut ohjattiin slovenialaisen Katharinan luo. Hän oli ryhmäni ohjaaja, ja kokenut Taizé-kävijä. Siitä lähti viikonlopun vapaaehtoistyö käyntiin. Olin tapahtuman aikana ohjaamassa ihmisiä oikeisiin paikkoihin, pystyttämässä telttaa Senaatintorille ja jakamassa ruokaa. Työn lomassa ehti jutella muiden vapaaehtoisten kanssa, ja tietysti myös osallistua tapahtuman rukoushetkiin ja workshoppeihin.

Tapahtuma oli loppujen lopuksi uskomaton kokemus. Aluksi olin jatkuvasti ihmeissäni siitä, mitä seuraavaksi tapahtuu. Vasta kun päätin olla huolehtimatta, aloin päästä sisään Taizé-tunnelmaan.

Kaikki näytti etenevän kuin omalla painollaan, ilman sen suurempaa ohjausta. Selvästi tapahtuma oli ennalta hyvin suunniteltu. Ehdin jutella viikonlopun aikana niin suomalaisten kuin ulkomaalaistenkin pyhiinvaeltajien kanssa. Rakastuin Taizén lauluihin. Kun istuimme kaikki Uspenskin katedraalin lattialla ja lauloimme, ajattelin, että olemme todella yhdessä kokemassa jotakin Jumalan valtakunnasta. Tunsin, että olimme todistamassa rakkautta veljien ja sisarten kesken. En unohda tuota iltaa koskaan. Ainoa murhe (josta kuulin vasta myöhemmin) oli se, että noin 300 pyhiinvaeltajaa jäi katedraalin ulkopuolelle tilanpuutteen takia. Erityisen ikävää oli, että ulkona oli niin kylmää ja sateista.

Sunnuntain päätösrukoukseen osallistuin yhdessä mieheni kanssa. Myös hän liikuttui todella laulujen kauneudesta. Se, että saimme yhdessä osallistua lauluun ja rukoukseen, oli paras mahdollinen päätös viikonlopun tapahtumalle.”

Miira Kuhlberg

Taizé-viikonloppu - hyvin vaikuttava ja koskettava.

Taizé-viikonloppu oli minulle hyvin vaikuttava ja koskettava. Saimme kokea vahvaa ekumeenista yhteyttä eri kristittyjen kanssa. Se tiivistyi varsinkin yhdessä laulettuihin Taizé-lauluihin, kun yhteen ääneen lähestyimme Jumalaa laulaen. Viikonloppu antoi paljon uutta ajateltavaa ja uusia ajatuksia omaan hengelliseen elämään. Taizén henki ja laulut jäivät soimaan mieleen. Laudate Dominum! Toivottavasti Taizén hengellisyys jäi elämään myös Helsinkiin.”

Pasi Kukkanen

Rukous

Lähetysruusukko

Paavillisten lähetysseurojen avustajat voivat auttaa lähetystyötä rukoilemalla lähetysruusukkoa!

Lähetysruusukon rukoilijalla on kädessään tavallinen rukousnauha, mutta ruusukon kullakin osalla, dekadilla, on oma värinsä. Jokainen väri edustaa yhtä maanosaa. Vihreä väri muistuttaa meitä Afrikasta, punainen Amerikasta, valkoinen Euroopasta, sininen Oseanian saaristosta ja keltainen Aasiasta.

Kun rukoilemme ruusukkoa mietiskelemme muita salaisuuksia Jeesuksen elämästä kuin tavallisesti: sitä, miten hän rakasti erityisesti hädänalaisia ja huolehti heistä. Jokainen ruusukon osa liittyy tiettyyn maanosaan ja kehottaa meitä rukoilemaan tämän maanosan ihmisten puolesta.

Ensimmäinen lähetysaihe: Afrikka. Mietiskelemme mitä tapahtui, kun Jeesus kastettiin Jordanissa, ja miten hän otti vastaan elämäntehtävänsä Pyhän Hengen kautta.

Jeesus sanoi Nasaretin synagogassa: ”Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan evankeliumia köyhille. Hän on lähettänyt minut saarnaamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen ja saarnaamaan Herran otollista vuotta.” (Luuk. 4:18) Rukoilemme erityisesti Afrikan kansojen puolesta.

Toinen lähetysaihe: Amerikka. Mietiskelemme, miten Jeesus julisti ilosanomaa Jumalan

valtakunnasta erityisesti köyhille ja hädässä oleville ihmisille.

“Minun oli nälkä ja te annoitte minulle syötävää. Minun oli jano ja te annoitte minulle juotavaa. Minä olin outo ja te otitte minut huoneeseenne.” (Matt. 25:35) Rukoilemme maailman 190 miljoonan pakolaisen puolesta, että he kohtaisivat ymmärrystä ja oikeudenmukaisuutta. Rukoilemme erityisesti Pohjois- ja Etelä- Amerikan kansojen puolesta.

Kolmas lähetysaihe: Eurooppa. Mietiskelemme, miten Jeesus paransi sairaita. Jeesus kulki joka puolella Galileaa, opetti heidän synagogisssaan, saarnasi valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikkinaista raihnautta, mitä kansassa oli …. Hänen luoksensa tuotiin kaikki sairaat, monenlaisten tautien ja vaivojen rasittamat. (Vrt. Matt. 4:23-24)

Rukoilemme perheemme, lähipiirimme ja yhteiskuntamme sairaitten puolesta. Rukoilemme erityisesti Euroopan kansojen puolesta.

Neljäs lähetysaihe: Aasia. Mietiskelemme, miten Jeesus opetti opetuslapsiaan rukoilemaan Jumalaa Isä meidän -rukouksella.

Rukoilkaa te siis näin: ”Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niin kuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta”. (Vrt. Matt. 6:9-13) Rukoilemme erityisesti Aasian kansojen puolesta.

Viides lähetysaihe: Oseanian saaristo. Mietiskelemme sitä, että Jeesus antaa elävää vettä niille, jotka uskovat häneen.

Eräs samarialainen nainen tuli ammentamaan vettä ja Jeesus sanoi hänelle: ”Anna minun juoda astiastasi”. Niin nainen sanoi hänelle: ”Sinähän olet juutalainen, kuinka sinä pyydät juotavaa samarialaiselta naiselta?” Jeesus vastasi hänelle: ”Jos sinä tietäisit, kuka sinulta pyytää juotavaa, pyytäisit itse häneltä ja hän antaisi sinulle elävää vettä”. (Vrt. Joh. 4:7-11)

Monet ihmiset meidän maailmassamme janoavat ilosanomaa Jumalan herruudesta ja monilla on jano, siksi että heiltä puuttuu puhdasta vettä. Heidän kaikkien puolesta rukoilemme. Rukoilemme erityisesti Oseanian saariston kansojen puolesta.

Ruusukkoja lähetystyön hyväksi myydään pappiloissa (ainakin Henrikissä ja Mariassa) hintaan 2 €, ja niitä voi kysyä myös isä Fransilta.

Mass in Hungarian

A Holy Mass in Hungarian is celebrated on the **17th of November 2012 (Saturday)at 16:00 in St Henry’s Cathedral**. The Mass will be celebrated by **Father Jozsef Selymes**. After the Mass there will be a discussion in the church coffee with a presentation and discussion in Hungarian about Marian apparitions around the world. Starting half an hour before the mass there will be an oportunity for confession in Hungarian.

Rukous

Rukouksen apostolaatti

Lokakuu muistuttaa meitä Vapahtajan lähetyskäskystä. Hän antoi sen ennen taivaaseenastumistaan ikään kuin sydämensä hartaimpana toivomuksena, että kaikki ihmiset tulisivat pelastettujen piiriin ja saisivat elää sovussa Jumalan ja toistensa kanssa taivaallisen Isänsä valtakunnassa. Lähetystyö tarkoittaa – Brasilian kuuluisan köyhien piispan Dom Helder Camaran mielestä – liikkeelle lähtemistä maailman ääriin saakka, itsekkyyden kuoren rikkomista. Itsekkyyden kuori lukitsee meidät omaan itseemme, siksi se pitää rikkoa. Se on ennen kaikkea avautumista toisille, heidän pitämistään sisaruksina Jumalan perheessä ja heihin sellaisina suhtautumista.

Palattuaan tarkastusmatkalta lähetysmaista eräs ranskalainen piispa kertoi vanhalle rouvalle missä hän oli käynyt. Silloin hän sai tältä naiselta yllättävän vastauksen: ”Minäkin matkustan joka päivä ympäri maailmaa istuessani tässä pyörätuolissa, kun rukoilen ruusukkoa.”

Ne, jotka eivät voi lähteä lähetystyöhön, eivät kuitenkaan ole aivan vailla keinoja maailman evankelioinnin edesauttamiseksi. He voivat osallistua kirkon lähetyssunnuntain kolehtiin. Tämä on tärkeää, koska ilman taloudellista apua paavilliset lähetysseurat eivät voi auttaa lähetysmaitten piispoja, pappeja ja sääntökuntalaisia tekemään hyvää työtä, joka on kansan elintason ja arvomaailman nostamiseksi merkkinä siitä, että Jumala välittää heistä.

Toinen keino on rukoileminen lähetystyöntekijöitten ja heille uskottujen kansojen puolesta, esimerkiksi rukoilemalla ohessa kerrottua lähetysruusukkoa. Tämä ei jätä ketään esirukouksen ulkopuolelle. Rukoillessamme meidän ei tarvitse välttämättä pitää kädessämme värikästä rukousnauhaa. Mutta siitä voi olla apua meidän muistimme virkistykseksi. Autuas paavi Johannes XXIII piti ruusukon 15 salaisuutta ikään kuin 15 ikkunana, joiden kautta hän katsoi maailmaan.

Autuas paavi Johannes Paavali II lisäsi tähän salaisuuksien lukumäärään vielä viisi uutta ikkunaa, valoisat salaisuudet.

Ruusukkorukouksessa Vapahtajan äiti Neitsyt Maria tulee avuksemme. Hän opastaa meitä Poikansa luokse, ja yhdessä heidän kanssaan käymme taivaallisen Isän luo, joka kuulee aina meitä, kun he puoltavat meidän rukouksiamme.

Rukoilkaamme…

Lokakuu

- Että uusi evankelioiminen kehittyisi ja edistyisi vanhoissa kristityissä maissa.
- Että maailman lähetyspäivä saisi aikaan uudistuneen sitoutumisen evankeliumin julistamiseen.

Marraskuu

- Että piispat, papit ja kaikki evankeliumin palvelijat todistaisivat rohkeasti uskollisuudestaan ristiinnaulittua ja ylösnoussutta Kristusta kohtaan.
- Että kirkko maallisen pyhiinvaelluksensa aikana loistaisi valona kansoille.

Joulukuu

- Että kristilliset seurakunnat kaikkialla maailmassa ottaisivat maahanmuuttajat vastaan suopeasti ja osoittaen aulista rakkautta.
- Että Kristus ilmoittaisi itsensä koko ihmiskunnalle siinä valossa, joka loistaa Betlehemistä ja heijastuu kirkon kasvoista.

Oktober

- Att den s.k. nya evangelisationen utvecklas och gör framsteg i de länder där man lever enligt en äldre, mer traditionsbunden kristendom.
- Att firandet av världsmissionsdagen blir ett tillfälle till förnyat engagemang för evangelisationen.

November

- Att biskopar, präster och alla Evangeliets tjänare med mod vittnar om sin trohet till den korsfäste och uppståndne Kristus.
- Att Kyrkan, under sin pilgrimsvandring på jorden, låter sitt ljus lysa för alla länder.

December

- Att alla de som bryter upp ifrån sina hem blir mottagna med generositet och verklig kärlek i hela världen speciellt av kristna församlingar.
- Att Kristus, i ljuset från Betlehem, speglat i Kyrkan, uppenbarar sig för hela mänskligheten.

isä Frans Voss SCJ

Maailmalta

“Oman rauhani minä annan teille”

Paavi Libanonissa 14.-16. syyskuuta 2012

Paavi Benedictus XVI:n matka Libanoniin 14.-16. syyskuuta 2012 tapahtui korostetusti rauhan merkeissä. Rauhan ja vuoropuhelun edistäminen olisi joka tapauksessa ollut paavin vierailun keskeinen päämäärä. Juuri samaan ajankohtaan osuneet väkivaltaiset mielenosoitukset islaminuskoa herjaavaa Youtube-elokuvaa vastaan ympäri maailmaa tekivät paavin sanoman yhä ajankohtaisemmaksi.

Paavi korosti rauhan ja vuoropuhelun merkitystä erityisesti Libanonin kaltaisessa maassa, jossa kristillisiä kirkkoja ja muita uskontoja (islam ja druusilaisuus) on perinteisesti elänyt rinnakkain. Libanonissa myös toimivat sovussa katoliseen kirkkoon kuuluvat idän kirkot ja latinalaisen riituksen apostolinen vikariaatti. Idän kirkoista Libanonissa ovat läsnä armenialaiset, maroniitit, syyrialais-katoliset, melkiitit ja kaldealaiset. Paavin vierailun tilaisuuksissa eri riitusten traditiot otettiin huomioon. Luonnollisesti Libanonissa on myös idän ortodoksisia kirkkoja, jotka eivät ole täydessä yhteydessä katolisen kirkon kanssa, sekä protestanttisia kirkkokuntia.

Sodan ja aseviennin on loputtava

Matkalla Libanoniin paavi totesi toimittajille: “Fundamentalismi on aina uskonnon väärentämistä. Se on vastoin uskonnon olemusta, joka pyrkii sovintoon ja luomaan Jumalan rauhaa koko maailmaan. Siksi kirkon ja uskontojen tehtävä on puhdistaa uskonto sellaisista kiusauksista. Meidän tehtävämme on valaista ja puhdistaa omatuntoa ja tehdä selväksi se, että jokainen ihminen on Jumalan kuva. Toisessa ihmisessä meidän ei pidä kunnioittaa vain hänen toiseuttaan, vaan tässä toiseudessa myös olemusta, joka meille todella on yhteistä Jumalan kuvana. Meidän on kohdeltava toista ihmistä Jumalan kuvana. Uskonnon todellisen olemuksen on oltava väkivaltaa vastaan –väkivalta, kuten fundamentalismikin, on uskonnon vääristymä. Uskonnon on kasvatettava, valaistava ja puhdistettava omaatuntoa, että se kykenee vuoropuheluun, sovintoon ja rauhaan.”

Paavi huomautti, että sotien ja väkivallan vuoksi Lähi-idän alueelta pakenee paitsi kristittyjä myös muslimeja. On vaara, että kristityt jättävät alueen kokonaan, ja heitä on autettava jäämään. Tässä olennaista on sodan ja väkivallan loppuminen. Sotaa vastaan on levitettävä rauhan sanomaa ja tehtävä selväksi se, että väkivalta ei koskaan ratkaise ongelmia. Kristittyjen on rukoiltava Lähi-idän, sekä kristittyjen että muslimien, puolesta, ja osoitettava vuoropuhelun ja ratkaisujen olevan mahdollisia. Paavi korosti myös, että aseviennin on loputtava, koska ilman aseita sota ei jatkuisi. “Sen sijaan, että maahan tuodaan aseita, mikä on raskas synti, on tuotava rauhaa ja luovuutta, keinoja hyväksyä jokainen ihminen toiseudessaan. On näytettävä maailmalle, että uskonnot kunnioittavat toisiaan, että ne kunnioittavat ihmistä Jumalan luomana, ja että lähimmäisenrakkaus on olennaista kaikissa uskonnoissa. Kaikin mahdollisin keinoin, myös aineellisen avun kautta, on saatava sota ja väkivalta loppumaan, että kaikki voivat osallistua maan jälleenrakentamiseen.”

Rauhan pyhiinvaeltajana

Saavuttuaan Beirutiin Rafiq Haririn kansainväliselle lentokentälle 14.9. paavi tervehti libanonilaisia: “En voi unohtaa surullisia ja tuskallisia tapahtumia, jotka ovat kohdanneet kaunista maatanne monien vuosien aikana. Se, kuinka libanonilaiset osaavat elää yhdessä, osoittaa koko Lähi-idälle ja koko muulle maailmalle, että yhden kansakunnan sisällä on mahdollista yhteistyö yhteen katoliseen kirkkoon kuuluvien eri riitusten kirkkojen välillä, veljellisessä yhteyden hengessä muiden kristittyjen kanssa, ja että samalla on mahdollista myös rinnakkaiselo ja kunnioittava vuoropuhelu kristittyjen ja muihin uskontoihin kuuluvien veljien välillä. Tiedätte kuten minäkin, että tämä esimerkillinen tasapaino on äärimmäisen herkkä. Joskus se näyttää olevan katkeamaisillaan kuin liian kireälle jännitetty jousi, tai kohtaa painostusta, joka liian usein on puolueellista, itsekästä ja vierasta libanonilaiselle sopusoinnulle ja lempeydelle.”

Paavi korosti tulleensa Libanoniin rauhan merkeissä, viitaten Kristuksen sanoihin Johanneksen evankeliumissa: “oman rauhani minä annan teille” (Joh. 14:27). Hän suuntasi sanansa myös naapurimaille: “Saavun symbolisesti myös kaikkiin Lähi-idän maihin rauhan pyhiinvaeltajana, Jumalan ystävänä ja alueen kaikkien maiden asukkaiden ystävänä heidän alkuperästään ja uskonnostaan riippumatta.” Paavi vakuutti, että heidän ilonsa ja surunsa ovat jatkuvasti läsnä hänen rukouksissaan, ja että hän rukoilee erityisellä tavalla tämän alueen kärsivien ihmisten puolesta.

Uusi apostolinen kehotuskirje

Harissa, Beirutista 20 km pohjoiseen sijaitseva kylä, tunnetaan erityisesti pyhiinvaelluspaikkana, koska siellä sijaitsee Libanonin Neitsyt Marian (Notre Dame du Liban) pyhäkkö. Kylän muista kirkoista huomattavimpia on melkiittikirkon Pyhän Paavalin basilika. Tässä basilikassa 14.9. paavi Benedictus XVI juhlallisesti allekirjoitti kirkkoa Lähi-idässä käsittelevän apostolisen kehotuskirjeensä “Ecclesia in Medio Oriente”. Tilaisuudessa oli melkiittien patriarkka Gregorios Lahamin lisäksi läsnä useita sekä itäisten riitusten että latinalaisen riituksen piispoja. Myös ortodoksien, muslimien ja druusien edustajat oli kutsuttu.

Puheessaan paavi viittasi siihen, että allekirjoituspäivä 14.9. on pyhän ristin ylentämisen juhla. Lokakuussa 2012 taas muistetaan sitä, että tasan 1700 vuotta sitten, vuonna 312, keisari Konstantinus näki taivaalla Kristusmonogrammin ja kuuli sanat “tässä merkissä olet voittava”.

Paavin mukaan kehotuskirje “Ecclesia in Medio Oriente” pyrkii osoittamaan tietä siihen, mikä on olennaista: olla Kristuksen seuraaja jopa vaikeissa ja tuskallisissa olosuhteissa, joissa voi syntyä kiusaus jättää huomiotta tai unohtaa ristin kunnia. Juuri silloin on vietettävä rakkauden voittoa vihasta, anteeksiannon voittoa kostosta, palvelemisen voittoa hallitsemisesta, nöyryyden voittoa ylpeydestä ja yhteyden voittoa jakaannuksesta. Paavi kehotti kaikkia olemaan pelkäämättä, pysymään totuudessa ja säilyttämään uskon puhtaana.

Kirkko on aina nuori

Lauantaina 15.9. paavi tapasi Libanonin presidentin ja muita valtiollisen elämän edustajia. Lounaalla armenialais-katolisessa patriarkaatissa Bzommarissa paavi tapasi kaikki Libanonin patriarkat ja piispat sekä piispansynodin Lähi-itää käsitelleen erityiskokouksen jäsenet. Illalla oli paavin tapaaminen nuorten kanssa Bkerkéssä, maroniittien patriarkaatin edustan aukiolla. Paikalla oli arviolta 20.000 nuorta. Kaikki osallistujat saivat paavilta lahjaksi “Youcat” -nuorten

Maailmalta

katekismuksen. Paavi kehotti nuoria sitkeästi pysymään Libanonissa. Hän totesi: "Olen tietoinen vaikeuksista, joita kohtaatte päivittäin epävakaiden ja turvattomien olojen vuoksi, vaikeuksistanne löytää työtä ja yksinäisyyden ja syrjäytymisen tunteestanne. Muuttuvassa maailmassa kohtaatte lukuisia vakavia haasteita. Mutta edes työttömyys ja epävarmuus eivät saa pakottaa teitä maistamaan "katkeransuloista" siirtolaisuutta. Se merkitsee juuriltaan lähtemistä ja irtautumista epävarman tulevaisuuden vuoksi. Teidän on näyteltävä ratkaisevaa osaa maanne tulevaisuudessa ja otettava paikkanne yhteiskunnassa ja kirkossa."

Paavi jatkoi: "Teillä on erityinen sija minun sydämessäni ja myös koko kirkossa, koska kirkko on aina nuori! Kirkko luottaa teihin ja laskee teidän varaanne. Olkaa nuoria kirkossa ja kirkon kanssa! Kirkko tarvitsee intoanne ja luovuuttanne. Nuoruus on aikaa, jolloin pyritään suuriin ihanteisiin ja opiskellaan ammattia ja tulevaisuutta varten. Tämä kaikki on tärkeää ja vaatii aikaa. Etsikää sitä, mikä on kaunista, ja tehkää mielellänne sitä, mikä on hyvää! Todistakaa ruumiinne suurenmoisesta arvokkuudesta, koska se on 'Herraa varten' (1. Kor. 6:13b). Olkoon teillä puhdassydämisten lempeyttä ja oikeamielisyyttä. Kehotan teitä autuaan Johannes Paavali II:n sanoja lainaten: 'Älkää pelätkö! Avatkaa mielenne ja sydämenne ovet Kristukselle!' Jeesuksen kohtaaminen 'antaa elämälle uuden päämäärän ja samalla määrää sen suunnan' (Deus caritas est, 1). Kristuksessa löydätte voimaa ja rohkeutta, jotta voitte kulkea elämänne polkuja ja voittaa vaikeudet ja kärsimykset. Hänessä löydätte ilon lähteen. Kristus sanoo teille: 'oman rauhani minä annan teille' (Joh. 14:27)."

Paavi muistutti vielä, että tyytymättömyys nykyhetkeen ei saisi johtaa rinnakkaismaailmoihin pakenemiseen, kuten huumeisiin tai pornografiaan. Sosiaalisen median verkostot voivat olla mielenkiintoisia, mutta myös helposti johtavat riippuvuuteen ja todellisuuden ja virtuaalimaailman sekoittumiseen. Sen sijaan tulisi etsiä aitoja ystävyyssuhteita. Myös raha on todellinen kiusaus. Paavi totesi nuorille, että heitä ympäröivät esimerkit eivät aina ole parhaita mahdollisia, mutta siitä huolimatta nuorten tulisi etsiä hyviä opettajia ja hengellisiä oppaita.

350.000 osallistui paavin messuun Beirutissa

Sunnuntaina 16.9. paavi vietti messun Beirutissa, kaupungin keskustan rannalla. Messuun osallistui arviolta 350.000 katolilaista. Messu oli pääasiassa latinaksi, mutta lukukappaleita tai rukouksia luettiin englanniksi, ranskaksi, arabiaksi, armeniaksi ja kreikaksi, ja esimerkiksi Sanctus laulettiin arabiaksi.

Saarnassa paavi puhui päivän evankeliumista (Mark. 8:27-35). Jeesus kertoo opetuslapsilleen, että hänen on määrä kärsiä ja kuolla, ja näin haluaa opetuslasten ymmärtävän, kuka hän todella on: kärsivä ja palveleva Messias eikä mahtava poliittinen pelastajahahmo. Paavi muistutti kaikkia uskovia: "Jeesuksen seuraaminen merkitsee, että jokainen ottaa ristinsä ja kulkee Jeesuksen jäljessä vaikeaa tietä. Se ei johda maalliseen valtaan ja kunniaan, vaan välttämättä itsensä kieltämiseen, siihen, että menettää elämänsä Kristuksen ja evankeliumin tähden pelastaakseen elämänsä. Meille vakuutetaan, että tämä tie johtaa ylösnousemukseen, todelliseen ja lopulliseen elämään Jumalan kanssa. Päätös seurata Jeesusta Kristusta, joka teki itsensä kaikkien palvelijaksi, vaatii tulemista aina yhä lähemmäksi häntä, hänen sanansa tarkkaavaista kuuntelemista ja sen mukaan toimimista. Julistaessani 11. lokakuuta alkavan Uskon vuoden halusin, että jokainen uskova sitoutuu uudistetulla tavalla tähän sydämen kääntymyksen tiehen. Tämän vuoden aikana kehotan teitä mietiskelemään uskoa syvällisemmin, että uskosta tulee tietoisempaa, ja liittymään yhä lujemmin Kristukseen Jeesukseen ja hänen evankeliumiinsa."

Libanonin Neitsyt Marian esirukous

Messun lopussa Angelus-rukouksen yhteydessä paavi vetosi voimakkaasti rauhan puolesta: "Rakkaat veljet ja sisaret, kääntykäämme nyt Jumalanäidin, Libanonin Neitsyt Marian puoleen, jonka ympärillä kristityt ja muslimit kohtaavat. Pyytäkäämme häntä rukoilemaan jumalallista Poikaansa teidän puolestanne ja erityisesti Syyrian ja naapurimaiden puolesta, pyytäen rauhan lahjaa. Tunnette hyvin konfliktien ja väkivallan tragedian, joka synnyttää niin paljon kärsimystä. Valitettavasti aseiden melu jatkuu, kuten myös leskien ja orpojen hätähuuto. Väkivalta ja viha valtaavat elämän, ja naiset ja lapset ovat sen ensimmäisiä uhreja. Miksi niin paljon kauhua? Miksi niin paljon kuolleita? Vetoan kansainväliseen yhteisöön! Vetoan arabimaihin, jotta ne veljellisesti ehdottaisivat toteuttamiskelpoisia ratkaisuja, jotka kunnioittavat jokaisen ihmispersoonan arvoa, oikeuksia ja uskontoa! Sen, joka haluaa rakentaa rauhaa, on lakattava pitämästä toista ihmistä pahana, joka tulee eliminoida. Ei ole helppoa nähdä toista persoonana, jota on kunnioitettava ja rakastettava, ja kuitenkin niin on tehtävä, jos halutaan rakentaa rauhaa ja veljeyttä (vrt. 1. Joh. 2:10-11; 1. Piet. 3:8-12). Antakoon Jumala maallenne, Syyrialle ja koko Lähi-idälle rauhan lahjan, aseiden vaikenemisen ja väkivallan loppumisen! Ymmärtäköötihmiset olevansa veljiä. Maria, äitimme, ymmärtää huolemme ja tarpeemme. Yhdessä patriarkkojen ja piispojen kanssa uskon Lähi-idän hänen äidilliseen huolenpitoonsa (vrt. Propositio 44). Voikaamme Jumalan avulla tehdä kääntymystä ja työskennellä palavasti rauhan puolesta, joka on välttämätön, jotta veljet voivat elää sovussa keskenään alkuperästä ja uskonnosta riippumatta."

KATT/VIS

Hiippakunta

Uuden papin esittely: isä Stanislaw Zawilowicz SCJ

Pyhän Marian seurakuntaan saatiin tänä syksynä uusi pappi Puolasta. Piispa Teemu Sippo nimitti 1.9. alkaen isä Stanislaw Zawiłowiczin SCJ Pyhän Marian seurakunnan kappalaiseksi.

Isä Stanislaw Zawiłowicz SCJ syntyi 1984 Krynica-Zdrojssa Etelä-Puolassa. Lapsuutensa ja nuoruutensa hän asui Binczarowassa, jonka pieni seurakunta oli Pyhän sydämen pappien hoidossa. Koulunsa päätettyään hän liittyi Jeesuksen pyhän sydämen pappien veljeskuntaan, jossa hän antoi ensimmäiset lupauksensa vuonna 2004. Tämän jälkeen hän opiskeli kuusi vuotta filosofiaa ja teologiaa Stadnikin pappisseminaarissa. Hän antoi ikuiset lupauksensa Jeesuksen pyhän sydämen pappien veljeskunnassa vuonna 2008. Sen jälkeen seurasi diakoninvihkimys. Vuonna 2010 hän sai valmiiksi maisterintutkintonsa pääaineena fundamentaaliteologia. Hänet vihittiin papiksi 22.5.2010. Kaksi seuraavaa vuotta hän työskenteli Jeesuksen pyhän sydämen seurakunnassa Krakow-Plaszowissa. Hän toimi myös kuulovammaisten koulun uskonnonopettajana. Isä Stanislaw saapui Suomeen ja Pyhän Marian seurakuntaan 28.8. 2012.
Tervetuloa, isä Stanislaw!

Piispan ohjelma

14.10.	**Piispan paimenkirje Uskon vuodesta luetaan kirkoissa Vahvistuksen sakramentti Pyhän Marian seurakunnassa**
19.-21.10.	**Neokatekumenaalisen yhteisön vieraana Lahdessa**
28.10.	**Aikuisten kirkkoonottaminen Nasaretin pyhän perheen seurakunnassa**
3.-4.11.	**Diaspora-Aktio Augsburgissa Saksassa**
9.-11.11.	**Visitatio Canonica Pyhän Ursulan seurakunnassa**
13.11.	**Suomen uskontojohtajien tapaaminen katedraaliseurakunnassa**
17.-24.11.	**Pyhän Haudan ritarikunnan pyhiinvaellus Fatimaan**

Uskon vuosi

Tällä Uskon vuosi -teemasivulla julkaistaan tulevan vuoden ajan joka kuukausi Pohjoismaiden piispojen lyhyitä mietelmiä Apostolisen uskontunnustuksen eri kohdista. Ensimmäisen on kirjoittanut Tukholman piispa Anders Arborelius OCD. Lisäksi esitetään tulevia, jollakin tavalla uskon vuoteen liittyviä tapahtumia sekä kerrotaan Uskon vuoden aiheista.

Minä uskon Jumalaan, Isään kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan Luojaan

Kaikki, mikä on olemassa, on Jumalan luomaa. Hän, joka elää iankaikkisuudesta saakka, antaa hyvyydessään luomakunnan syntyä aikaan ja paikkaan. Kaikki luotu todistaa Jumalan ylimaallisesta hyvyydestä ja kauneudesta. Kaikkialta voimme löytää jälkiä tästä Jumalasta siinä todellisuudessa, jossa elämme. Meidät ihmiset on luotu Jumalan kuvaksi. Meidät on luotu siksi, että saamme oppia tuntemaan hänet ja elämään jatkuvassa yhteydessä kolmiyhteiseen Jumalaan. Jumala itsessään on ikuinen rakkauden yhteys Isän ja Pojan välillä Pyhän Hengen yhteydessä. Kaipaamme aina tietoisesti tai tietämättämme pääsyä takaisin tähän rakkauden yhteyteen, joka on Jumala. Meidät on luotu rakkauteen, koska Jumala itsessään on rakkaus.

Kolminaisuudessa Isä on alku ilman alkua. Hänestä Poika syntyy iankaikkisesti. Isä ei koskaan ole ilman Poikaa eikä Poika koskaan ilman Isää. Pyhä Henki lähtee Isästä Pojan kautta ja sitoo heidät yhteen rakkaudessa. Jumala antaa luomakunnan – maan, jonka tunnemme, ja taivaan, joka on päämäärämme – syntyä jakaakseen rakkauttaan. Uskomme kaikkivaltiaaseen Jumalaan, joka rakkaudessaan pitää koko maailmaa kädessään. Taivaallisen Isämme luona olemme aina turvassa.

Mitä meille täällä maan päällä tapahtuukin, tiedämme, että Jumala laupeudessaan näkee meidät ja haluaa antaa meille sen, mitä tarvitsemme.

Kun Isä Jeesuksessa Kristuksessa lähettää Poikansa luoksemme, kaikki tämä tulee meille selväksi.

Jeesus puhuu jatkuvasti omasta Isästään ja meidän Isästämme. Vertauksissaan hän haluaa selittää meille, kuinka suunnaton rakkauden syvyys Isän sydämessä on. Ihminen, joka on luotu Jumalan kuvaksi, on kutsuttu yhteyteen Isän kanssa Pojan kautta. Pyhä Henki muistuttaameitä tästä jatkuvasti.

Elämämme täällä maan päällä on pelastettava ja vapautettava kaikesta pahasta, joka estää meitä saavuttamasta tätä yhteyttä Jumalan kanssa. Isä tahtoo, että hänen Poikansa kautta meistä tulee kirkkoisien sanoin ”poikia Pojassa”, hänen rakkaita lapsi

aan. Kerta toisensa jälkeen kuulemme evankeliumeista, kuinka Jeesus yrittää selittää, kuka hänen Isänsä on ja kuinka hän kaipaa meitä riippumatta siitä, keitä olemme tai mitä olemme tehneet. Vertaus tuhlaajapojasta, joka petti isänsä, haluaa ilmaista juuri tätä Isän laupeutta ja halua antaa anteeksi syntimme ja heikkoutemme.

Samanaikaisesti Jeesus sanoo, että meidän on oltava täydellisiä, niin kuin meidän taivaallinen Isämme on täydellinen. Koska meidät on luotu Jumalan kuvaksi, meidän on myös ponnisteltava tullaksemme yhä enemmän Jumalan kaltaisiksi. Hänen loppumattoman hyvyytensä ja vanhurskautensa on tultava näkyväksi meissä ja meidän kauttamme. Meillä on vastuu maallisesta todellisuudesta, jossa elämme. Saamme hallita sitä Isän nimissä. Juuri siellä meidän on omalla elämäntavallamme levitettävä Jumalan hyvyyttä ja huolenpitoa ympärillemme. Koko maa on täynnä Jumalan kirkkautta, ja meidän vastuullamme on hoitaa tätä luomakuntaa. Jumala, joka on sen luonut, on uskonut sen meille. Aina uudestaan meidän on tutkittava itseämme ja tapaamme elää, jotta se vastaa sitä luottamusta, jota kaikkivaltias ja hyvä Isä on osoittanut meitä kohtaan.

Rukouksesta saamme jatkuvasti uutta voimaa ja iloa maallista tehtäväämme varten, joka johtaa meidät taivaalliseen päämääräämme. Siksi Jeesus opettaa meille Isä meidän-rukouksen. Siinä uudistamme aina yhteytemme Isän kanssa.

+ Anders Arborelius OCD

Arkkipiispa Leo piispainsynodin vieraaksi

Suomen ortodoksisen kirkon arkkipiispa Leo edustaa Konstantinopolin ekumeenista patriarkkaa Bartolomeosta lokakuussa Roomassa, kun katolisen kirkon piispainsynodi kokoontuu XIII varsinaiseen yleiskokoukseensa 7.-28.10. Pohjoismaiden katolisesta piispainkokouksesta synodiin osallistuu Tromssan piispa-prelaatti Berislav Grgic. Lapuan luterilaisen hiippakunnan piispa Simo Peura taas osallistuu synodiin Luterilaisen maailmanliiton edustajana.

Piispainsynodin aiheena on ”Uusi evankelioiminen kristinuskon välittäjänä” ja se liittyy keskeisesti 11. lokakuuta alkavaan Uskon vuoteen.

KATT/ortodoksi.net/Kotimaa24

15.12.2012, 2nd Open Forum of the diocese of Helsinki
“Priests and lay people: building the Church together”

Bishop Teemu Sippo SCJ invites all the faithful to take part in a friendly exchange regarding our ways of living as Catholics in Finland.

Fr. Pascal-René Lung, O.P., Vicar General of the Diocese of Stockholm will give his witness about the situation of the Catholic Church in Sweden, followed by some experiences from our local church. Forum will be held from 9.30 am (Holy Mass at St. Mary’s Church) to around 4.30 pm at the English School, Mäntytie 14, 00270 Helsinki. Coffee and lunch will be provided.

Registration: by November 30 (necessary in order to prepare enough food!): fr. Marco Pasinato, m_pasinato@hotmail.com, tel. 046-5711152, or St. Henry’s Cathedral Parish. ***Finnish, Swedish and English will be used during the event.***

Organizers: Diocese of Helsinki/StudiumCatholicum

Öppet Forum i Helsingfors Katolska stift 15.12.2012
“Präster Och Lekfolk – Vi Bygger Upp Kyrkan Tillsammans”

Biskop Teemu Sippo SCJ bjuder alla troende till gemensam diskussion och meningsbyte kring olika sätt att leva som katolik i Finland.

Fader Pascal-René Lung OP, generalvikarie i Stockholms stift, berättar om situationen i Sverige och därefter följer några inblickar i situationen i Finland. Forumet den 15 december inleds med en mässa i S:ta Mariakyrkan kl. 9.30 och därefter fortsätter forumet på Engelska skolan, Tallvägen 14, 00270 Helsingfors fram till kl. 16.30.

Lunch och kaffeservering. Anmälan senast 30.11 till fader Marco Pasinato, m_pasinato@hotmail.com, tfn 046 571 11 52 eller S:t Henriks katedralförsamling (så vi vet hur mycket mat som behövs). ***De språk som används är finska, svenska och engelska.***

Arrangörer: Helsingfors katolska stift/Studium Catholicum

15.12.2012 toinen Helsingin hiippakunnan foorumi
“Papisto ja maallikot - rakennamme kirkkoa yhdessä”

Piispa Teemu Sippo SCJ kutsuu kaikki katolilaiset osallistumaan avoimeen foorumiin, aiheena tapamme elää katolilaisina Suomessa.

Isä Pascal-René Lung OP, Tukholman hiippakunnan yleisvikaari, kertoo meille Ruotsin katolisen kirkon tilanteesta, ja sen jälkeen kuullaan muutamia kokemuksia omasta kirkostamme. Klo 09.30 on messu Pyhän Marian kirkossa, ja sen jälkeen alkaa foorumi joka pidetään Englantilaisessa koulussa Mäntytie 14, 00270 Helsinki, noin klo 16.30 asti. Kahvit ja lounas tarjotaan paikan päällä.

Ilmoittautumiset 30.11. mennessä (ruokailun järjestämiseksi välttämätön!): isä Marco Pasinato, m_pasinato@hotmail.com, 046-5711152, tai Pyhän Henrikin katedraaliseurakuntaan. ***Tapahtumassa käytetään suomea, ruotsia ja englantia.***

Järjestäjät: Helsingin hiippakunta/Studium Catholicum

Uskon vuoden tapahtumia Helsingin katolisessa hiippakunnassa

Sunnuntaina 14.10. Uskon vuoden juhlallinen avajaismessu kaikissa seurakunnissa, piispan paimenkirje julkistetaan.

20.10. Uskon vuoden retretti Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa, isä Marino Trevisini (ks. erillinen ilmoitus).

8.12. Neitsyt Marian perisynnittömän sikiämisen juhlapyhä: piispa Teemu Sippo SCJ uudistaa juhlallisessa messussa hiippakunnan ja koko Suomen omistamisen Neitsyt Marialle. Tarkempia tietoja myöhemmin.

15.12. Open forum “Priests and lay people: building the Church together”/Öppet forum “Präster och lekfolk – vi bygger upp kyrkan tillsammans”/ Avoin foorumi “Papisto ja maallikot - rakennamme kirkkoa yhdessä” (ks. erillinen ilmoitus).

Katekismuksen opiskelua: Helsingissä maallikkodominikaanien järjestämänä sekä englanniksi English Catechism, ks. erilliset ilmoitukset.

On tärkeää, että tieto Uskon vuoden tapahtumista saavuttaa kaikki hiippakuntalaiset. Fides pyrkii kokoamaan tähän kalenteriin tiedot kaikista Uskon vuoteen liittyvistä tapahtumista, luennoista, seminaareista, retreteistä ja muista hengellisistä tilaisuuksista koko hiippakunnassa. Kaikkia seurakuntia ja yhdistyksiä pyydetään lähettämään tiedot Uskoon vuoteen liittyvistä tapahtumistaan osoitteeseen fides@catholic.fi.

Uskon vuoden aineistoa löytyy myös internetistä osoitteesta katolinen.net > Uskon vuosi.

Ihmiset

In memoriam

Anja-Marja Aalto

Niistä tuli pitkät jäähyväiset. Vuosia kävin tervehtimässä Anja-Marjaa neljässä eri hoivakodissa sen jälkeen, kun hän oli joutunut palaamaan kotimaahan monien Espanjan-vuosien jälkeen. Melko lyhyen aikaa hän joutui siellä olemaan yksin sen jälkeen, kun rakastettu puoliso Aimo siirtyi ajasta ikuisuuteen, aivan odottamatta.

Aallot muuttivat Espanjaan, kun Aimo sulki asianajotoimistonsa ja siirtyi eläkkeelle. Niin oli aina ollut suunnitelma. Anja-Marja oli aina pitänyt selvänä, että aikanaan Aimo jää yksin, että Anja-Marjalle lähdön aika tulee ensin, hänhän joutui jo melko varhain jäämään sairauseläkkeelle. Sitten kävikin niin, että Anja-Marjalle tuli pitkä leskeyskausi, jonka aikana hänen tietoisuutensa häipyi yhä etäämmäksi Alzheimerintaudin kourissa.

Tutustuin Anja-Marjaan paremmin silloin, kun Aallot vaihtoivat seurakuntaa muutettuaan Marian kirkon kupeesta lähelle Henrikiä. Vähitellen ystävystyimme, niin äitini kuin minä, heidän kanssaan. Tulin tuntemaan suorapuheisen naisen, joka ei pitänyt kynttiläänsä vakan alla vaan ilmoitti mielipiteensä napakasti. Hänen maailmansa oli mustavalkoinen: joko tai. Niinpä oli eräitä, joille Anja-Marja käänsi lopullisesti selkänsä, kun tuli esille toisen erilainen käsitys jostakin Anja-Marjalle tärkeästä asiasta. En minäkään aina jakanut hänen käsityksiään, mutta pidin ystävyyttämme sen verran arvossa, että ymmärsin pitää mielipiteeni omana tietonani.

Anja-Marja oli napakkuutensa ja jyrkkyytensä vastapainoksi hyväsydäminen ja avulias. En koskaan unohda sitä, miten hän saatteli raihnasta äitiäni kolmen kuukauden välein toistuvaan lääkärintarkastukseen. Ja kun me muutimme Pietarinkadulta Uudenmaankadulle, Aimo ja Anja-Marja riensivät avuksi purkamaan kirjahyllyjä ja taas kokoamaan niitä. Lisäksi Aimo kiinnitti lamputkin kattoon.

Aallot olivat intohimoisia Espanjan ystäviä, ja Espanjassa oltiin jopa kolmasti vuodessa: jouluna, pääsiäisenä ja väliin kesälomallakin. Olihan kyllä kesäpaikka Hämeessä, Anja-Marjan lapsuuskesien maisemissa, ja Aimo siellä kovasti viihtyi kaikenlaisten askareiden parissa, jotka merkitsivät tervetullutta vaihtelua asianajajan työhön, muttei yhtä hyvin perin urbaani Anja-Marja.

Tämä kuitenkin ahkeroi hänkin ja keräsi talven varalle papumaan ja marjapensaiden satoa - ja toi usein meillekin.

Sitten Hämeen-kesät jäivät, kun tuli muutto Espanjan auringon alle. Se aurinko muuten oli alati palelevaiselle Anja-Marjalle tärkeä. Nyt tyhjeni vieraanvarainen Tarkk'ampujankadun koti, jonka tilalle ostettiin pieni kaksio kesäisten Suomen-vierailujen majapaikaksi. Vuosi toisensa jälkeen oli iloiset tapaamiset täällä Suomen kesän lämmettyä. Yksi ja toinen kävi heitä tervehtimässä

Espanjassa. Minäkin vietin kahdesti viikon Aaltojen vieraana Benalmádenassa. Noin vuosi Aimon kuoleman jälkeen olin syntymäpäivää paossa ja asuin Mikkolan Paulan luona Torremolinoksessa, kun Anja-Marja oli kotiinsa sidottuna jalka kipsissä. Vietin hänen kanssaan kaksi iltapäivää ja saatoin todeta, ettei hän enää ollut ihan täysin entisensä. Noin vuosi sen jälkeen häneltä katosi espanjan kieli, joten hänen lapsensa toivat hänet Suomeen.

Anja-Marja oli koko sydämellään kirkkomme jäsen ja kiintymys Espanjaan oli osittain kytköksissä siihen. Kirkon piirissä hänelle erityisen läheisiä asioita olivat dominikaanit ja sitten etenkin Opus Dei eli Oodee, kuten hän sitä nimitti. Ystävät ja OD:laiset vievät joskus Anja-Marjan messuun Suomeen-paluun alkuaikoina, mutta aika pian hänen huonontunut kuntonsa ei enää sallinut sitä.

Nyt hän on toivon mukaan rakkaan puolisonsa luona - tai ainakin matkalla. Onnellista matkaa, Anja-Marja, toivoo ystäväsi Rauni, jonka ympärillä rivit ovat jo perin harvenneet...

Rauni Vornanen

Thaïs Grönfeldt

Kära Thaïs!

Tack för allt, i synnerhet för Din vänskap, Din hjälpsamhet. Nu ser jag Dig småle lite roat.

Teen nyt, kuten isä Adrian Borst, jonka kanssa olit vuosikausia kirjeenvaihdossa, aloitan ruotsiksi. Tiedän, että arvostit sitä, että äidinkieltäsi käytetään. Ruotsinkielinen retretti Stella Marisissa syksyisin oli Sinulle aikoinaan tärkeä ja odotettu tapahtuma. Korostit kuitenkin aina olevasi suomalainen, Loviisassa syntynyt.

Ensimmäinen mielikuvani Sinusta oli pyörätuolissa istuvasta sisarestasi Marysta huolehtiminen Pyhän Henrikin kirkossa messun aikana. Kirkko on aina ollut Sinulle rakas ja olet tehnyt paljon työtä sen hyväksi. Olit liittynyt 18-vuotiaana katoliseen kirkkoon, johon äitisi ja sisaresi jo kuuluivat.

Vuosien vieriessä opin tuntemaan Sinut paremmin noissa syksyisissä retreteissä sekä varsinkin kirkkokahvien parissa messun jälkeen seurakuntasalissa. Sinulla oli monet vuodet oma vakituinen kahvivuorosi. Osallistuit myös Caritaksen ja Emmauksen toimintaan innokkaasti, et ainoastaan työpanoksellasi, vaan myös anteliaisuudellasi.

Pienessä kodikkaassa asunnossasi oli paljon muistoja ulkomaanmatkoiltasi, joihin osallistuit niin kauan kuin jaksoit. - Kerran olimme Pyhän Henrikin Seuran järjestämällä pyhiinvaellusmatkalla Pietarin katolisiin kirkkoihin. Tällä matkalla tapasit Venäjällä asuvan serkkusi. Matkalla pysähdyimme Viipuriin, jossa rukoilimme entisen dominikaaniluostarin raunioilla ja kävimme Pyhän Hyacinthuksen kirkon pihalla. Minulle jäi mieleenpainuva muisto siitä, että sain yhdessä kanssasi kulkea syntymäkaupunkini kaduilla.

Toinen tällainen muistorikas "matka" oli käyntimme Elisabethin luona Helena-kodissa isä Guyn hautajaismessun jälkeen. Menimme kertomaan Elisabethille isä Guyn poismenosta. Osasit selittää sen hänelle niin kauniisti.

Sait elää pitkän, rikkaan elämän. Helmikuussa 2011 vietimme seurakuntasalissa 90-vuotispäiviäsi. Se oli kaunis juhla. Vielä jaksoit toista vuotta olla aktiivisesti mukana monessa asiassa. Senioreissa kävit uskollisesti loppuun asti. Sanoit aina erotessamme minulle niin kauniisti: "Sköt om dig."

Olit toivonut, että saisit asua omassa kodissasi viimeiseen saakka, ja niin kävikin. Sairaalassa jouduit olemaan vain muutaman päivän. Sitten 22.6.2012 siirryit sinne, missä uskon Elisabethin ja isä Guyn jo odottaneen Sinua.

Lähisukulaisia Sinulla ei enää ollut, ja kaukaiset sukulaiset elävät Israelissa ja Bulgariassa, mutta sielunmessussasi - ethän yllättyne - Pyhän Henrikin katedraali oli täynnä ystäviäsi. Sinun ystävällistä olemustasi ja kaunista hymyäsi jäimme kaipaamaan.

Marja-Leena Rautakorpi

Anna-Maija Raittila Kristillisen runon taitaja

Olemme jo kuulleet, että runoilija Anna-Maija Raittila (1928-2012) on kuollut. Monet katolilaiset ovat tutustuneet häneen menneinä vuosikymmeninä erilaisissa ekumeenisissa tilaisuuksissa tai lukeneet hänen kirjojaan. Useissa hänen päiväkirjatyyppisissä teoksissaan on kerrottu myös suomalaisista katolilaisista.

Näitä kirjoja ovat esimerkiksi Vehnänjyvän päiväkirja, Pyhiinvaeltajan päiväkirja, Uudenkuun päiväkirja, Franciscus astui ovestani ja Kotipiha kulkee mukana.

Oman mainintansa ansaitsee se Euroopan uskonnollisen runouden kolmiosainen antologia (Suurempi kuin sydämeni, Kutsut minua nimeltä, Lähteenkirkas hiljaisuus), joka sisältää Raittilan suomeksi tulkitsemia kristillisiä runoja monista eri kielistä. Hän on julkaissut myös paljon unkarilaisten runoilijoiden ja kirjailijoiden teoksia. Hänen omia runokokoelmiaan on julkaistu yksitoista.

Anna-Maija Raittila on tuonut Suomeen myös Taizé-hengellisyyden, ja hän on ollut Tuomasmessujen ja hiljaisuuden liikkeen alkuunpanijoita. Niiden kautta jotkut suomalaiset ovat löytäneet lopulta tiensä katoliseen kirkkoon. Raittilan suomentamia katolilaisten runoja ja muita teoksia ovat mm. Chartres'n tie (Charles Peguy'n runoja), jotkut Hildegard Bingeniläisen tekstit ja Äiti Teresan ajatukset sekä Henri Nouwenin ja Wilfrid Stinissenin kirjoitukset.

Anna-Maija Raittila käänsi myös varhaisen kirkon ja koko kristikunnan rukouksia suomeksi. Näitä teoksia on julkaistu useampiakin kokoelmia.

Erityinen syy mainita Anna-Maija Raittilan kristillinen runous on hänen panoksensa luterilaisen kirkoon Virsikirjan (1986) uudistustyössä. Kaikki suomalaiset kirkossa kävijät ovat kuulleet ja laulaneet hänen alunperin kirjoittamiaan tai kieliasultaan uudistamiaan virsiä.

Uudessa katolisessa laulukirjassa Cantemus on hänen laulutekstejään ainakin 32 kappaletta. Mukana on sekä luterilaisen Virsikirjan virsiä että muita lauluja, joiden tekstit ovat hänen kääntämiään tai hänen alkuperäisiä runojaan. Tämä kertoo paljon Anna-Maija Raittilan hengellisyyden luonteesta, joka ei ollut kaukana katolisesta kristillisyydestä vaan ammensi sen suuresta yhteisestä aarreaitasta.

Kaarina Koho

Maailmalta

Paavi Benedictus XVI: rukoilkaa ruusukkoa Uskon vuonna

Piispansynodi, jonka aiheena on Uusi evankelioiminen kristinuskon välittämiseksi, pidetään Roomassa 7.-28. lokakuuta. Paavi Benedictus XVI vietti piispainsynodin avajaismessun Pietarinkirkon aukiolla 7. lokakuuta. Messun yhteydessä paavi julisti pyhän Johannes Avilalaisen ja pyhän Hildegard Bingeniläisen kirkonopettajiksi.

Messun jälkeen Angelus-rukouksen yhteydessä paavi muistutti, että 7. lokakuuta on myös ruusukkorukouksen Neitsyt Marian muistopäivä (Helsingin katolisen hiippakunnan kalenterissa tämä muistopäivä on 8. lokakuuta.) Paavi kehotti kaikkia rukoilemaan ruusukkoa Uskon vuoden aikana. ”Ruusukkorukouksessa Maria, uskon esikuva, ohjaa meitä mietiskelemään Kristuksen salaisuuksia. Päivä päivältä hän auttaa meitä omaksumaan evankeliumin niin, että se muovaa koko elämämme.”

KATT/VIS

Uusi nuntius nimitetty Tanskaan, Suomeen ja Norjaan

Paavi Benedictus XVI on 6. lokakuuta 2012 nimittänyt apostoliseksi nuntiukseksi Tanskaan, Suomeen ja Norjaan arkkipiispa Henryk Józef Nowackin. Hänet oli jo aiemmin, 28. kesäkuuta 2012 nimitetty apostoliseksi nuntiukseksi Ruotsiin ja Islantiin, joten nimitystä myös muihin Pohjoismaihin osattiin odottaa. Puolalainen arkkipiispa Nowacki on aiemmin ollut apostolinen nuntius Slovakiassa ja Nicaragua***ssa.***

KATT/VIS

Saksassa ohjeet kirkosta-eroamistapauksia varten

Vatikaani on virallisesti hyväksynyt Saksan katolisen piispainkokouksen ohjeet siitä, kuinka toimia tapauksissa, joissa katolilainen ilmoittaa siviiliviranomaisille eroavansa katolisesta kirkosta välttääkseen kirkollisveron maksamisen. Ohjeet koskevat yksinomaan katolista kirkkoa Saksassa.

Kyse on siitä, voiko joku erota kirkosta pelkästään “julkisoikeudellisena yhteisönä” verotussyistä ja samaan aikaan pysyä kirkon uskovana jäsenenä.

Vatikaanin hyväksymien ohjeiden mukaan viranomaisille annetusta eroilmoituksesta ei enää Saksassa seuraa automaattinen ekskommunikaatio, vaan kirkkoherran on aina ensin otettava henkilöön yhteyttä ja kutsuttava tämä keskustelemaan asiasta. Jos henkilö pysyy eropäätöksessään, hän menettää jäsenoikeutensa. Jos hän tahtoo palata kirkkoon, hän saa jäsenoikeutensa takaisin.

Jos kuitenkin henkilö ilmoittaa, ettei usko Jumalaan tai kieltää kirkon uskon muita olennaisia osia, piispa voi antaa muodollisen ilmoituksen ekskommunikaatiosta. Tällaisessa tapauksessa henkilö voi päästä takaisin kirkon täyteen yhteyteen vain katumalla ja julistamalla palaavansa kirkon uskoon.

Käytännössä jäsenoikeuksien menetys on seurauksiltaan lähellä ekskommunikaatiota, vaikka niiden teologinen painoarvo on erilainen. Kirkosta eronnut henkilö ei jäsenoikeutensa menetettyään saa vastaanottaa ripin, eukaristian, vahvistuksen eikä sairaiden voitelun sakramentteja, paitsi kuolemanvaarassa. Hän ei saa hoitaa mitään kirkollisia virkoja eikä tehtäviä, ei voi toimia kaste- eikä vahvistuskummina, olla minkään seurakunnallisen eikä hiippakunnallisen neuvoston jäsen, ei äänestää kirkon vaaleissa eikä myöskään toimia minkään virallisen kirkollisen yhdistyksen jäsenenä.

KATT/Kath.net

Vastuuviikko: Vapaus uskoa tai olla uskomatta

“Jokaisella ihmisellä on ajatuksen, omantunnon ja uskonnon vapaus; tämä oikeus sisältää vapauden uskonnon tai vakaumuksen vaihtamiseen sekä uskonnon tai vakaumuksen julistamiseen yksin tai yhdessä toisten kanssa, sekä julkisesti että yksityisesti, opettamalla sekä harjoittamalla hartautta ja uskonnollisia menoja.”

YK:n yleismaailmallisen ihmisoikeusjulistuksen 18. artikla

Uskonnonvapaus on tänä vuonna kirkkojen kansainvälisen vastuuviikon (www.vastuuviikko.fi) kokoava teema. Perusoikeuksiin kuuluva uskonnonvapaus puhuttaa jo toista vuotta Suomen kirkkojen yhteisen ekumeenisen vaikuttamisen ja vastuun viikolla (21.–28.10.2012).

Uskonnonvapaus on osa perusihmisoikeuksia. Kuitenkin yli puolet maailmanväestöstä elää olosuhteissa, joissa heidän uskonnonvapauttaan jonkinasteisesti rajoitetaan. Ilmiö on yleismaailmallinen, ja sitä esiintyy myös Suomessa, mutta sille annetaan vain harvoin tilaa julkisuudessa. Uskonnonvapausloukkaukset liittyvät usein kysymyksiin yksilön identiteetistä ja osallisuudesta ja ne saattavat rajoittaa myös muita oikeuksia kuten yhdistymisen ja kokoontumisenvapautta ja sananvapautta. Uskonnonvapauden periaatteen katsotaan käsittävän uskonnollisten vakaumusten lisäksi myös muut maailmankatsomukset ja vakaumukset.

Uskontoon liittyvä vaino tai syrjintä saattaa usein myös olla syy maan sisäiseen pakolaisuuteen tai maasta kokonaan pakenemiseen. Turvapaikan saaminen uskontoon liittyvän vainon perusteella on kuitenkin hyvin usein vaikeaa. Pakolaisuuden syyt eivät välttämättä kaikissa tapauksissa kuitenkaan rajoitu yhteen yksittäiseen tekijään ja uskontoon liittyvien perusteiden todentaminen voi käytännön tasolla olla hyvin haastavaa. Ihmisoikeusperustainen kehitys, joka on Suomen kehityspoliittisen toimenpideohjelman lähtökohta vuonna 2012, käsittää myös uskonnonvapauteen liittyviä kysymyksiä. Ulkoasiainministeriön antamat eettiset ohjeet koskien Suomen valtion tuella toteutettua kehitysyhteistyötä pyrkivät takaamaan sen kaikille osapuolille syrjinnästä vapaat yhteistyöolosuhteet. Kehitysyhteistyöllä puolestaan yritetään vasta vaikuttaa vallitsevan epäoikeudenmukaisuuden ja syrjinnän syihin.

Ekumeeninen vastuuviikko tarjoaa tänä vuonna erilaisten tapahtumien ja laadukkaiden materiaalien välityksellä mahdollisuuden tutustua yksityiskohtaisemmin uskonnonvapauteen liittyviin kysymyksiin ja mm. henkilökohtaisesti tavata ja kuulla uskonnon vuoksi vainottujen kertomuksia heidän omista kokemuksistaan.

Lisätietoja:
Anna Hyvärinen, Vastuuviikon projektisihteeri anna.hyvarinen@ekumenia.fi, +358 40 734 3754

www.vastuuviikko.fi
Suomen Ekumeeninen Neuvosto
(www.ekumenia.fi)

Helsingin seurakuntien ja Katolisen tiedotuskeskuksen järjestämä

JOHDANTOKURSSI KATOLISEEN USKOON 2012-2013

Johdantokurssin luennot pidetään Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa osoitteessa Pyhän Henrikin aukio 1 (Tehtaankadun ja Puistokadun kulmassa) maanantai-iltaisin klo 18.30 alkaen. Kurssin materiaalina käytetään pääasiassa Katolisen kirkon katekismusta.

Johdantokurssin ohjelma 2012-2013

Uskontunnustus
15.10.2012 Raamattu, traditio ja opetusvirka (piispa Teemu Sippo SCJ)

Kristillisen salaisuuden vietto
29.10.2012 Kaste (isä Francisco Garcia)
12.11.2012 Vahvistuksen sakramentti (isä Rafal Czernia)
26.11.2012 Eukaristia (mons. Marino Trevisini)
10.12.2012 Rippi ja sairaiden voitelu (joku papeista)
7.1.2013 Avioliitto (mons. Marino Trevisini)
21.1.2013 Pappeus (isä Manuel Prado)

Elämä Kristuksessa
4.2.2013 Käskyt I (isä Marco Pasinato)
18.2.2013 Käskyt II (mons. Marino Trevisini)

Rukous kristillisessä elämässä
4.3.2013 Kirkkovuosi ja hetkipalvelus (isä Dung Dang)
18.3.2013 Rukouksista ja hartauksista (Marjatta Jaanu-Schröder)
8.4.2013 Neitsyt Maria ja pyhät (Javier Salazar)
22.4.2013 Eläminen kirkon yhteydessä (Marko Tervaportti)

Lopuksi
6.5.2013 Harjoitus
7.-17.5. Rippi (järjestetään jonkun papin kanssa)

Kirkkoonotto
Lauantaina 18.5.2013 klo 18.00

Seurakunnat

Koroisten pyhät hautautuneet rauniot (2/2)

© Samuli Lintula / Creative Commons

Piispa, joka sai eläkkeen 1245 ja sillan 1999

Tuomas-piispa, joka saapui Koroisiin 1229, on kiinnostava piispa, sillä hän on piispoistamme ensimmäinen, josta on tutkijoiden mielestä vakuuttavaa lähdeaineistoa, joista hänet voidaan identifioida. Kaikkea ei kuitenkaan tiedetä, jahkataan oliko hän englantilainen vai ruotsalainen.

Piispa Tuomas lienee ollut dominikaani, heidän luokseen hän vetäytyi Visbyhyn 1245, kun luopui virastaan ja sai eläkkeen. Ehkä Tuomaan koti- tai kouluseutua oli Sigtuna, koska sen dominikaaniluostariin hän lahjoitti kuollessaan kirjastonsa.

Miksi piispa Tuomas luopui virastaan, siirtyi syrjään? Tuomas oli aktiivinen rakennusprojekteja vetävä ja apostoli Tuomaan kaima. Oliko jahkaaja, epäilijä? Tuskin. Piispa oli maallisen vallan ja kirkon edustaja. Jos hän oli dominikaani, hän ei saanut henkilökohtaisesti omistaa mitään, ainoastaan yhteisönä. Piispa Tuomaasta tiedetään, että hän lahjoitti omistamansa maat Nousiaisissa kappalaiselleen Vilhelmille. Tämä on fakta, tästä on paavin kirje. Omistaminen ja sitten siitä luopuminen voi todistaa yhtä hyvin dominikaanitaustan puolesta kuin sitä vastaan, molemmat ovat mahdollisia. Virasta luopumisen syy silti kaihertaa.

Kuka on huono häviäjä

Paavi kirjoittaa että suomalaiset vihollisjoukkojen uhatessa lupaavat pysyä kristinuskossa, mutta vihollisten mentyä ahdistavat saarnaajia. Ja tietysti jurnukoivat verojen maksua vastaan. Luopuiko Tuomas virasta venäläisten raivon tähden? Piispa Tuomas oli mukana 1240 Nevan retkellä, jota ristiretkeksi sanotaan. Taistelu käytiin maista ja kauppapaikoista, kaupankäynnistä, mutta vastapuoli sattui olemaan kovin vieraan kuuloisia slaaveja vaikka uskoivatkin samaan Kiesukseen. Siis piispa Tuomas oli mukana kun hämäläiset, ruotsalaiset ja norjalaiset hyökkäsivät Nevalla Novgorodilaisen Aleksanterin joukkoja vastaan. Hävisivät. Aleksanteri otti nimekseen Nevalainen muistoksi Nevalla saadusta voitosta. Nyt Aleksanteri Nevalainen on ortodoksien pyhä.

Voittaja julistetaan pyhäksi. Häviäjä saa lohdutuspalkinnon: maallistunut Turku antaa sillalle Tuomaan nimen 760 vuotta myöhemmin. Tuomas-piispan muistoksi on Koroista lähinnä oleva autosilta Aurajoen yli siis nimetty Tuomaan sillaksi. Hyvä niinkin, kun väärennettyjä kirjeitä levitettiin aikoinaan että Tuomas olisi tappaja. Ei sellaiselle eläkettä myönnetä. Mutta miksi siis luopua virasta? Tutkijat arvailevat että hän teki sen rauhoittaakseen tulehtuneita suhteita itään.

Päättelyssä kuuluu kylmän sodan ajattelua, tämän ajan kaikuja. On yritettävä ymmärtää Tuomaan luopuminen ajan melskeitä pohtien. Eivät pelottaneet hiidet, karhut, sudet eivätkä merirosvot.

Ympärillä oli elämää, työtä paljon. Ikävin skenario olisi, että piispa Tuomasta nakersivat omat työtoverit. Kaunein syy luopumiseen vallasta olisi se että hän halusi luostarin hiljaisuudessa valmistautua kohtaamaan varsinaisen työnantajansa, Lunastajansa! Kolme vuotta piispa Tuomas vielä eli Visbyssä. Oletamme että rukoillen Jumalanäitiä ja nauttien ruusuista.

Historiassa varminta ovat tuoksut

Koroisten niemen vilkkaan elämän aikaan on vaikea samaistua. On siis ollut olemassa aika, jolloin haaksirikosta selvitessään joutui orjaksi! Rannikon asukkaat olivat innoissaan, kun laiva ajoi karille, he saivat ryöstää sen. Historian konstruoinneissa on luuloja ja tulkintoja. Lohduttaa, kun voi luottaa siihen, että savinen pelto on tuoksunut savelta, koivu koivulta. Palava nuotio tai keitetty lanttu, paistettu kala - tuoksuissa on jotain varmaa.

Koroisilla näkyvyys oli hyvä, merirosvoista voitiin varottaa. Vartiovuorten tulet näkyivät. Koroisten kylän ja tilan asukkaat saattoivat keritä turvaan tähän piispanlinnoitukseen. Piispalle rakennettiin virkatalo kivestä. Koska se oli kivestä sitä sanottiin piispanlinnaksi mutta ei siellä tanssitilaa ollut!

Luokkahuoneen kokoinen talo. Parempi olisi kutsua koko vallitettua niemeä piispanlinnoitukseksi.

Koroinen on myös siunattu hautapaikka

Seuraavat piispat olivat Bero, Ragvald ja Catillus. Heitä kaikkia kutsutaan kansleripiispoiksi, koska kuningas oli nimittänyt heidät vastaamaan myös maallisista asioista, varta vasten keräämään veroja.

Bero kuoli 1258, Ragvald 1286. Piispa Catillus kuoli ja haudattiin Koroisille 1286 kirkon kiviseen kuoriin.

Kirkon pohjoispuolelle on haudattu 300 ihmistä. Onko heidät haudattu sinne sadan vuoden aikana vai vasta viimeisessä tuhotulvassa yhtä kyytiä, sitäkään ei tiedetä. Juhani Rinne suoritti kaivauksia siellä 1900 ja 1902 mutta dokumentointi oli puutteellista. Sen jälkeen ei ole suoritettu kaivauksia, vaan paikka on rauhassa ruohottunut. Sieltä pilkottavat muutamat vanhat tiiliskivet, ehkä Suomen vanhimmat, ja rakennusten kivijalat voi hahmottaa. Nurmitädyke sinertää puntarpäiden huojuessa tuulessa.

Merirosvot sittenkin

Koroisten piispankartanoa laajennettiin vuosina 1303, 1351, 1357 vaikka siis tuomiokirkko ja uusi taajama olivat jo alempana jokea. Koroisten niemen rakennukset tuhottiin 1396 kun vitaaliveljet siellä reuhtoivat. Vitaaliveljet olivat merirosvoja, heitä oli pari tuhatta ja heillä oli sata laivaa - eivät kuitenkaan sadalla laivalla tulleet! Heidän mottonsa oli herjaava: ”Olemme Jumalan ystäviä, kaikkien vihollisia.” Merirosvot olivat saksalaisia ja tanskalaisia, ja he olivat kyllä Jumalan vihollisia. Vasta saksalainen ritarikunta heidät nitisti.

Miksi Koroinen on pyhä

Se on ollut uskon etuvartiona, kun jukurit suomalaiset ovat tulleet kristinuskon piiriin. Koroisille on yhä uudelleen rakennettu kirkko, kun edellinen on tuhottu. Se on kolmen piispan hautapaikka, 300 ihmisen hautausmaa. Ei Johannes Kastaja ole paikkaa unohtanut, niin monta kastetta siellä tehtiin. Eikä Jumalanäiti ole paikka hyljännyt, siellä ovat niiden hautapaikat, jotka hänen kirkossaan siunattiin.

Ryöstöjen ja markkinoiden melske on hiljentynyt. Nyt paikalla on koirien ulkoiluttajia, kaljanjuojia.

Ruohottuneilla raunioilla joku auringonottaja. Ruoholla ikiaikainen tuoksunsa. Kivet muistavat piispojen ja rakentajien ponnistukset. Joki tuoksuu saviselle, mutta muistuttaa Jeesuksen kastepaikasta Jordanilla.

Nyt kun Koroisten pyhän paikan ympärille aiotaan rakentaa paljon kerrostaloja, niin tästä pyhästä paikasta on tulossa asukkaitten ulkoilualue. Lisää koirien pissittäjiä. Kaljatökkejä.

Rukouksen paikka! Pyhät, rukoilkaa Koroisten puolesta.

Lemmikki Louhimies

Pyhä Messu Koroisilla on ensi kesänä lauantaina päivällä 8.6.2013, sinne on silloin lupautunut piispa Teemu Sippo SCJ. Piispanmessun jälkeen on seurakunnan picnic, jonka järjestävät Maltan ritarit. Lisäksi on tiedossa näytelmä Tuomas-piispasta. Kannattaa valita Koroinen pyhiinvaelluskohteeksi!

Avoin keskustelutilaisuus

”Religions and Europe”

maanantaina 22.10.2012 klo 14.30-16.30
Eurooppasalissa
(Malminkatu 16, Helsinki)

Lissabonin sopimuksen mukaan EU:n tulee käydä avointa, läpinäkyvää ja säännöllistä vuoropuhelua kirkkojen ja uskonnollisten yhdyskuntien kanssa. Millä tavoin tätä vuoropuhelua käydään, ja miten sitä voitaisiin kehittää? Mikä on uskonnon merkitys tämänpäiväisessä uskonnollisesti monimuotoisessa Euroopassa? Mikä on kirkkojen ja muiden uskontokuntien rooli EU:ssa, ja mitkä ovat keskeiset tulevaisuuden haasteet?

Aiheesta alustaa Euroopan komission puheenjohtajan Barroson uskonnollisten asiain neuvonantaja Katharina von Schnurbein, joka vastaa komission yhteyksistä kirkkoihin ja muihin uskontokuntiin sekä tähän liittyvästä vuoropuhelusta.

Mukana keskustelemassa ovat:
- **Professori Aila Lauha**, Helsingin yliopiston teologisen tiedekunnan dekaani ja Euroopan kirkkojen konferenssin Kirkko ja yhteiskunta –komission jäsen
- Suomen ekumeenisen neuvoston pääsihteeri Heikki Huttunen
- USKOT-foorumin puheenjohtaja Jan Edström
- Dosentti Jan-Peter Paul, Svenska Handelshögskolan

Keskustelun juontaa Euroopan parlamentin Suomen-tiedotustoimiston päällikkö Pekka Nurminen.

Tilaisuuden kieli on englanti. Kutsua voi mieluusti välittää eteenpäin.

Ilmoittautumiset 12.10.2012 mennessä: comm-rep-hel-eps@ec.europa.eu tai 09 6226 5421.

Tilaisuus on maksuton ja sisältää kahvitarjoilun (klo. 14.00 alkaen). Lämpimästi tervetuloa kuulemaan ja keskustelemaan uskontojen roolista Euroopassa!

Lukijoilta

Katolinen rukouskirjamme

Katolinen rukouskirja. Toim. Jan Aarts SCJ. KATT 2011.

Katolinen rukouskirjamme julkaistiin vuosi sitten. Kirjoituksellani pyrin antamaan vastauksia niihin sen syntyhistoriaa ja sisältöä koskeviin kysymyksiin, jotka ovat virinneet vuoden aikana.

Suomenkieliset katoliset rukouskirjat 1900-luvulla ja 2000-luvun alussa

Aloite ensimmäisen suomenkielisen rukouskirjan toimittamiseksi tuli äiti Ursula Ledóchowskalta, Suomessa toimivan ursuliinisisarkunnan pyhäksi julistetulta perustajalta. Isä Adolf Carling, ensimmäinen suomenkielinen katolinen pappi reformaation jälkeen, teki luultavasti koko toimitus- ja käännöstyön, vaikka hänen nimeään ei kirjassa mainita. Rukouskirjan nimi oli Terve Meren Tähti — Rukouskirja Suomen katoliselle kansalle. Se julkaistiin Roomassa vuonna 1910 äiti Ursulan erään sukulaisen kustantamana.

Ollessaan Terijoen kirkkoherrana Carling laati edellistä laajemman rukouskirjan, joka ilmestyi 1925. Toinen painos, joka oli ensimmäistä huomattavasti kattavampi, valmistui 1949. Carlingin rukouskirjan toisen painoksen loputtua hiippakunnassa ei useaan vuosikymmeneen ollut kirkollista ja myös yksityistä tarvetta tyydyttävää aikuisille tarkoitettua laajaa rukouskirjaa.

Lapsille (ja perheille) on sadan vuoden aikana tehty kolme katolista rukouskirjaa. Vuonna 1925 ilmestynyt lasten rukouskirja oli Carlingin käsialaa. Seuraava lapsille ja perheille tarkoitettu rukouskirja Rukoilen sinua, Jumala ilmestyi vasta 1984 isä Jan Aartsin ja Marjatta Jaanu-Schröderin toimittamana. Mikko Salo ja Marko Tervaportti toimittivat Koululaisen rukouskirja -nimisen pienen 74-sivuisen rukouskirjan vuonna 2005.

Vuonna 2011 ilmestyneen katolisen rukouskirjan syntyhistoria

Vuonna 1992 pastoraalineuvosto päätti, että toimitetaan uusi laaja, ruotsalaisen Oremus-rukouskirjan esikuvan mukainen rukouskirja. Piispa Paul Verschuren SCJ itse suunnitteli rukouskirjan rakenteen ja sisällön. Siinä piti olla perinteisen katolisen rukouskirjan neljä osaa: 1. Jokapäiväiset rukoukset; 2. Pyhä messu ja kirkkovuosi; 3. Sakramentit ja toimitukset; 4. Hartaudet ja siunaukset; sekä liitteenä liturginen kalenteri. Sisältöluettelo käsitti lähes 150 kohtaa.

Pastoraalineuvostossa sovittiin, että hiippakunnassa toimivilla yhteisöillä ja seurakuntalaisilla piti olla tilaisuus lähettää ehdotuksia rukouskirjatyöryhmälle, jotta kirjasta tulisi koko hiippakunnan rukouskirja. Tähän tarkoitukseen jokaiseen seurakuntaan nimitettiin yhteyshenkilö. Rukouskirjahankkeesta tiedotettiin kaikille katolilaisille sekä esitteellä että Fidesissä (20/1992). Hieman yllättävää oli se, että useimmat hiippakuntamme yhteisöt eivät lähettäneet rukouksia, yksityishenkilötkin vain niukasti. Rukouskirja-aineisto kävi ennen lopullista toimittamista lausuntokierroksella seurakunnissa ja yhteisöissä.

Työ tehtiin monessa vaiheessa ja useassa työryhmässä. Rukouskirjan ns. alatyöryhmän jäseniksi piispa Verschuren nimitti kolme sääntökuntamaallikkoa, jotka olivat Heidi Tuorila-Kahanpää OCDS pj:na, Kaarina Koho OP ja Tuula Luoma OP (alussa myös Jouni Elomaa OP), sekä isä Jan Koolenin SCJ teologiseksi asiantuntijaksi.

Alatyöryhmän tehtävänä oli toteuttaa yllä mainittu suunnitelma (rukousten, lukukappaleiden sekä oheistekstien ja -sitaattien valitseminen, kääntäminen, tekstien toimittaminen rukouskirja-aineistoksi). Ryhmä lisäsi kirjaan osan ”Kristityn vaellus” (s. 133-158).

Erillinen työryhmä työsti sakramentit ja toimitukset -osaa (nro 3). Siihen kuului isä Martti Voutilainen OP (pj), Markku Koponen ja Heidi Tuorila-Kahanpää. Isä Martin kuoltua vuonna 2001 työ jäi kesken.

Piispanneuvoston asettaman rukouskirjatyön ns. ylätyöryhmän puheenjohtajana toimi isä Jan Aarts SCJ. Jäseninä oli pyhän sydämen pappeja sekä katekeettisen keskuksen johtaja Marjatta Jaanu-Schröder. Työryhmä toimitti aineiston julkaistavaksi (lopullinen valinta, lisäykset ja tarkistukset). Tämän työryhmän työ keskeytyi moneksi vuodeksi piispa Verschurenin kuoleman jälkeisinä vuosina.

On piispa Teemu Sipon SCJ ansiota, että rukouskirjatyö saatiin päätökseen toimittamisen oltua monta vuotta lähes pysähdyksissä, ja tietenkin isä Jan Aartsin, joka jaksoi uudelleen innostua hankkeesta.

Rukouskirjan rakenne ja sisältö

Uudessa katolisessa rukouskirjassa kiinnittää ensimmäisenä huomiota sen looginen rakenne. Siinä on kolme osastoa: I. Rukouksia päivän pyhittämiseksi; II. Pyhä messu; III. Kirkkovuosi. Ensimmäisen osaston otsikkoon olisi ehkä voinut lisätä ”ja koko elämän (pyhittämiseksi)”, jolloin otsikko olisi paremmin vastannut osaston sisältöä. Siunaukset ja litaniat on onnistuneesti integroitu osiin I ja III. Sakramentit ja toimitukset –osa puuttuu. Toivottavasti se lisätään seuraavaan painokseen.

Uusi rukouskirja antaa aina tilaisuuden saattaa keskeiset rukoukset kielellisesti ajan tasalle. Katolisessa rukouskirjassa Terve Maria -rukous (3) noudattaa edelleen vanhentunutta käännöskäytäntöä, jossa latinan lauseopin mukaisesti ”olla”-verbi jää pois. Muissa kielissä Ave, Maria -rukouksen käännökset on modernisoitu (ks. esim. www.marypages.com/AveMaria.htm). Ehkä jo seuraavan painokseen olisi mahdollista saada luonteva suomennos: ”Terve, Maria, armoitettu, Herra on sinun kanssasi. Siunattu olet sinä naisten joukossa ja siunattu on kohtusi hedelmä Jeesus.”

Seuraavaksi tarkastelen ehdotettuja, mutta rukouskirjasta poisjätettyjä rukouksia. Hieman yllättää, että adoraatio eli alttarin sakramentin palvonta ja sunnuntain hetkirukous ovat jääneet pois, vaikka adoraation suosio on kasvanut ja hetkirukous on monen maallikonkin jokapäiväinen rukous. Kaikkien tuntema alttarin sakramentin palvontahymni Adoro te devote ja yleisesti käytetty Neitsyt Marialle omistettu rukous Memorare puuttuvat myös.

Sääli, että seuraavat rukoukset karsittiin, vaikka ne ovat aina ajankohtaisia: Työttömän rukous, Avioliiton vaikeuksissa ja Vanhuus. Viimeksi mainittu rukous oli vuonna 2010 autuaaksi julistetun kardinaali John Henry Newmanin (1801-1890) kirjoittama. Pyhän Ristin Johanneksen ”Tunnen lähteen” jätettiin myös pois, jolloin menetettiin hyvä tilaisuus tehdä tämä kaunis eukaristinen runo tunnetuksi.

Rukouskirjan tekstit ovat lähes kaikki peräisin alatyöryhmän aineistosta. Rukousten valinnassa noudatettiin piispa Paul Verschurenin antamia yleisohjeita: ”Rukouskirja tarjoaa katolisen tradition pyhittämiä ja nykyaikaisia rukouksia. Sen on oltava katolinen ja suomalainen. Samalla sen on oltava ekumeeninen niin, että se on avoin toisista traditioista peräisin oleville rukouksille.” Uudessa rukouskirjassa ohjeet noudatettiin seuraavasti:

Katolisen tradition pyhittämät rukoukset. Rukouksia ja tekstejä Raamatusta, etenkin psalmeja; liturgia (pyhä messu, päivän rukoukset, prefaatiot, vespereiden UT:n ylistys- ja kiitoslaulut, Maria-antifonit, lukupalvelusten lukukappaleita), erityisesti pääsiäisen kolme pyhää päivää (s. 230-288) hymniaarteineen; muut hymnit ja sekvenssit, monet kirkon opettajien ja muiden pyhimysten rukoukset, etenkin niiden, joilla on merkitys hiippakunnallemme (Birgitta, Tuomas Akvinolainen, Katariina Sienalainen, Franciscus Assisilainen, Jeesuksen Teresa, Jeesus-lapsen Teresa).

Nykyaikaiset katoliset rukoukset. Ensisijaisesti viime vuosikymmenten aikana pyhäksi tai autuaaksi julistettujen ja myös muiden henkilöiden rukoukset, jotka liittyvät Suomessa toimiviin sääntökuntiin, yhteisöihin, yhdistyksiin tai kansallisiin ryhmiin: Ristin Teresa Benedicta (Edith Stein), Ursula Ledóchowska, Josemaría Escrivá, Maximilian Kolbe, Teresa Kalkuttalainen, Johannes Paavali II (Karol Wojtyla), Elisabeth Hesselblad, Charles de Foucauld sekä Jeesuksen pikkusisar Magdeleine ja Chiara Lubich. Lisäksi paavit Pius XII, Johannes XXIII ja Paavali VI; tunnetut piispat, teologit ja hengelliset kirjailijat kuten kardinaalit Leo Suenens ja Carlo Maria Martini; Karl Rahner, Thomas Merton, Jean Vanier sekä Anselm Grün, mutta myös monet vähemmän tunnetut tai anonyymit rukoilijoijat.

Katoliset ja suomalaiset rukoukset ovat niitä, joiden tekijät olivat toimineet tai toimivat Helsingin katolisessa hiippakunnassa Adolf Carling(in rukouskirjasta) (44 ja 128), piispa Paul Verschuren (115, 235), isä Martti Voutilainen (91) ja Birgit Klockars (118, 173 ja s. 39) sekä isä Jan Aarts (119, 189, 229, 246), isä Stanislaw Szymajda (247), sisar Benedicta Idefelt (127) ja Anja Purhonen (253). Marjatta Jaanu-Schröder kirjoitti toimeksiantona neljä rukousta, vaikka hänen nimeään ei rukouskirjassa esiinny: Kummin rukous (57), Kodittomien puolesta (64), Toimittajien puolesta (78) ja Opetuksen alussa (88). Suomen katolista keskiaikaa edustava ”Oi sinä kaikkein armollisin, ristiinnaulittu Herra Jeesus Kristus” jäi pois.

Toisista traditioista peräisin olevat rukoukset: 1. Ortodoksisista lähteistä: Pyhän Johannes Khrysostomoksen pääsiäissaarna (216), Jeesuksen rukous (85), Akatistos-hymni Pyhälle Hengelle (osittain) (221), Pyhän Efraim Syyrialaisen paastorukous (182), esirukous Vihollisten puolesta (72), Surožin metropoliitta Anthonyn rukous (Anthony Bloom) (103); 2. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkkokäsikirjaa mukaillen: Kirkon ykseyden puolesta (42 ”Herra, meidän Jumalamme”), Vastuu luomakunnasta (45), Olen väsynyt (95); Tähän yhteyteen kuuluvat myös kahden merkittävän uskonnollisen runoilijan, Anna-Maija Raittilan (133, 141) ja Lassi Nummen (142), rukoukset. Mirjami Lähteenkorvan vaikuttava ”Minä itse olen sanaton rukous” jäi sen sijaan pois.

Seuraavaan painokseen voisi varmaankin lisätä aksentit Crux fidelis (199) ja Surrexit (214) -teksteihin sekä Anima Christi -rukoukseen (165). Rukousten ja tekstien kirjoittajien tiedoissa on pieniä epäjohdonmukaisuuksia ja puutteita, joita on helppo korjata. esim. autuas Ristiinnaulitun Jeesuksen Maria (27) kuoli 1878 eikä 1966. Ja lopuksi: Kuka on Dieter Emeis (178)?

Heidi Tuorila-Kahanpää OCDS

Lähteet: Katolisen rukouskirjan julkaisematon aineisto; Pastoraalineuvoston kokousten IV ja V pöytäkirjat (3.-4.4.1992 ja 9.-10.10.1992); Heidi Tuorila-Kahanpää, ”Uusi rukouskirja tekeillä”. Fides 20/1992, s. 20-21; Kalevi Vuorela (Toim.). Finlandia Catholica. Studium Catholicum, Helsinki 1989 sekä Marko Tervaportin tiedonanto

Lukijoilta

Niin meistä kirjoitetaan...

1. Lehdissä

Olen kuvitellut ekumenian meillä kehittyneen jo niin pitkälle, että enemmän painotetaan sitä, mikä kirkoilla on yhteistä, kuin sitä, mikä meitä erottaa. Olen surukseni huomannut, että toivomisen varaa vielä on paljon.

Kesäkuista Kotimaata lukiessani silmäni levisivät, kun eräs lehden artikkelitoimittajista selitti Etelä-Euroopan maiden taloudellisen sekasorron johtuvan siitä, että siellä ollaan katolilaisia ja ortodokseja, ja pohjoisessa taas osataan protestantteina hoitaa hommat paremmin. Lähetin oitis lehden mielipidesivulle kirjeen, jossa kehotin katsomaan karttaa ja toteamaan, että Euroopassa on muutakin kuin etelä ja pohjoinen. On katolisia maita, jotka eivät ole ahdingossa, ja niiden naapureina hyvin pärjääviä maita, joissa puolet kansalaisista on katolilaisia. Kyllä etelän ja pohjoisen eroa on toki, mutta sillä tavalla, että niin Italiassa kuin Espanjassa on vauraudessa eroa etelän ja pohjoisen välillä, vaikkei uskonnossa olekaan. Ja niin on muuten Suomessakin, tosin toisinpäin.

Siirrytäänpä yksilötasolle. Meitä katolilaisiahan on täällä Pohjoismaissa. Ei voi olla pohtimatta, mitä kyseinen artikkelitoimittaja meistä ajatelee, esim. meidän työmoraalistamme, joka ei voi olla luterilaista.

Eivät julkaisseet kirjettäni. Olihan lehdelle tietysti noloa, että moista kirjoitettiin oikein artikkelitoimittajan kynällä, jollon se näyttää lehden omalta kannalta. Onneksi mielipidesivulla oli toinen lukijankirje, jossa toimittajaa ojennettiin, tosin talouspoliittisin perustein. Siinä todettiin mm. että ennen Eurooppaa talouskriisi ravisteli pahoin Yhdysvaltoja, jossa on vahva protestanttinen perintö.

Kotimaan artikkelin kaltaisen uskontoselityksen antoi aikaisemmin eräs Yliopisto-lehden kirjoittaja.

Sellaisen lehden kirjoittajilta edellyttäisi tieteellistä otetta asioihin, tutkimuksiin perustuvaa argumentointia.

2. Kirjoissa

Otavan kirjakaupan ovi imaisi minut sisään eräänä loppukevään päivänä. Kun minun on vaikea päästä ulos kirjakaupasta tyhjin käsin, poistuin kaksi kirjaa laukussani. Kotona tartuin heti paksumpaan, joka on Jyrki Erra -nimisen arkkitehdin esikoisromaani "Kaunasin sivut".

Suojuspaperin liepeessä kirjaa verrataan Umberto Econ "Ruusun nimeen".

Kirjan tapahtumat on sijoitettu paitsi Liettuaan etenkin Roomaan ja Vatikaaniin. Päähenkilö, kirjan minä, kokoaa Vatikaanin kirjastossa aineistoa väitöskirjaansa varten ja törmää vanhaan käsikirjoitukseen, jonka tutkiminen syrjäyttää väitöskirjatyön. Vanha pergamenttikokoelma vie hänet Liettuaan, kaunasilaiseen luostariin, ja hurjiin tilanteisiin niin siellä kuin Roomassa.

Katolisissa yksityiskohdissa häiritsevät meikäläistä lukijaa virheet ja epätarkkuudet. Ne kertovat katolisille lukijoille aina tutuksi käyneen asian: Ei oikeellisuudella ole väliä silloin, kun kohteena on katolinen kirkko ja katolilaiset. Niistähän voi kirjoittaa mitä hyvänsä eikä tarvitse pelätä kansainvälistä konfliktia kuten nykyisin niiden, jotka kajoavat islamiin. Tässä kirjassa virheet tosin liittyvät enemmän tai vähemmän ulkokohtaisiin yksityiskohtiin, jos kohta murhanhimoinen hullu klarissasisarten luostarin johdossa on aikamoinen loukkaus sellaisen mahdollistavaa kirkkoa kohtaan.

Vatikaania kirjassa ympäröi tietenkin monista romaaneista tuttu salaperäisyyden muuri, ja sielläkin toimii muiden joukossa pahiksia.

Jos katsoo pois katolista lukijaa häiritsevistä virheistä ja ensikertalaisen kankeuksista, paksu kirja tarjoaa jännittävää lukemista moneksi illaksi. Sille tunteelle katolinen lukija vain ei mahda mitään, että meikäläisiin jälleen kerran suhtaudutaan hälläväliä-asenteella.

Kun Erra oli luettu, tartuin toiseen ostokseeni, joka oli Marja Kurjen muistelus "Silkkitieni".

Ihminenhän on vanhemmiten yhä kiinnostuneempi elämäkerroista ja muistelmista, mutta tämä kirja kiinnosti minua erityisesti. Meidän tiemme näet sivusivat jonkin aikaa toisiaan silloin, kun Marja Kurki vielä harrasti Kreikan-matkailua ja kreikkalaisia tansseja. Sittemmin hän vaihtoi ne Espanjaan ja flamencoon.

Kirja on saanut lähtökohdan lapsenlapsista, joille MK on halunnut kertoa elämästään. Siksi siihen on jäänyt turhaakin aineistoa, joka ei kiinnosta: isänmaan perusteellisesti jo tätä ennen kerrottua ja kirjattua historiaa sekä lopussa kirjoittajan omaa sukuselvitystä. Muuten on mielenkiintoista seurata kirjoittajan kehittymistä koulutytöstä tarmokkaaksi ja menestyväksi naiseksi, jolla on vielä elämän eväänä hyvä perhetausta ja työelämän alettua tukena onnellinen oma perhe-elämä. Kaikki tämärattoisasti kerrottuna.

Sitten, ennen sukuselvittelyjä, tulee jotakin,mikä hätkähdyttää rajusti. Espanjalainen ystävä kertoo käyneensä jesuiittakoulua ja MK ihmettelee, vieläkö jesuiittoja on olemassa. Sitten hän ilmoittaa, että vihaa katolista kirkkoa ja sen valheita! Yhdessäkään Espanjasta ja sikäläisistä ystävistä kertovassa kohdassa ei ole viittausta katolilaisuuteen. Ehkä MK ajattelee - kuten arvelen hänen jesuiittoja ihmetellessään ajattelevan - Topeliuksen tarinoita. Niitten valheellisuudesta ei meillä ole juuri rumpua lyöty. Topelius, kuten tiedämme, kirjoitti kuvitelmia asioista, joista hän ei tiennyt yhtään mitään. Hänen aikanaan historian professuuri ei edellyttänyt korkeaa tieteellistä tasoa eikä totista tutkijanotetta.

On valitettavaa, että MK:n pitää viedä muuten niin positiiviseen kirjaan tuollainen negaatio ja vielä täysin perustelematon: Mitkä ne valheet tarkkaan ottaen ovat! Väite on kirjaan painettu ja siellä pysyy. Jäi paha maku suuhun.

Rauni Vornanen

Cantemus

Hiippakunnan laulukirjatoimikunta teki laulukirjaehdotuksen ottamalla huomioon ensisijaisesti seurakuntien messunvieton tarpeet ja toissijaisesti muiden tilaisuuksien tarpeet. Liturginen toimikunta poisti lähes kolmasosan ehdotuksen lauluista – melkein kaikki lastenlaulut, suuren määrän Cantaten lauluja, seurakuntien toivomia lauluja, uusia katolisia lauluja – ja lisäsi omia laulujaan ottamatta huomioon seurakuntien tarpeita. Me allekirjoittaneet laulukirjatoimikunnan jäsenet ilmoitamme, ettemme ole vastuussa muutoksista, joilla Cantemus on tehty yksipuoliseksi ja puutteelliseksi vastaamaan liturgisten ja hengellisten laulujen tarpeeseen.

Matti Andelin, Outi Kecskeméti, Juhani Salakka ja Ann-Catrin Wulff

Man kan inte utgå ifrån att alla svenskspråkiga kan finska eller engelska

Det var fint att YLE visade en tvådelad TV-film om påven Paulus VI. Filmen beskrev på ett utmärkt sätt en persons religiösa liv och andliga utveckling. En mogen tro och religiositet är en lång process som går igenom många faser av osäkerhet och tvivel.

Ingen föds till påve utan man blir vald till påve efter många prövningar och "tillfälligheter". Det är en ofta lång process som för en andligt både framåt och bakåt. Man blir inte heller genast "färdig" utan utvecklingen fortsätter genom hela livet.

Varje påve är en man av sin tid. Man måste kunna se det som är viktigt för kyrkan och de troende just under den historiska tid som man lever. Tron är givetvis oföränderlig såsom den uppenbarat sig för oss, men under olika historiska tider lyfter kyrkan och påven fram vissa aspekter som är viktiga just då. Detta gjorde även påven Paulus VI då han beslöt om det Andra Vatikankonciliet.

Kyrkan upplevde då en samhällelig brytning och påven insåg bl.a. genom sina besök i Milanos arbetarkvarter och fabriker behovet att föra kyrkan närmare troende och hela mänskligheten.

Kyrkan kunde inte existera utan och utanför "kyrkan" d.v.s. de troendes gemenskap. Kyrkan måste alltid komma till människorna. Endast på detta sätt kan de troende lära känna kyrkan och genom kyrkan få delta i dess frälsningsarbete.

I dag är våra kyrkor i Finland fulla. De är fulla främst av invandrare från många olika länder. Kyrkan anpassar sig hela tiden till deras behov genom att ordna gudstjänster på mer än 20 olika språk. Det finns även klubbar och sammanslutningar för våra nya kyrkomedlemmar. Även vårt prästerskap är internationellt. Man kan säga att den katolska kyrkan i Finland är ett mini internationellt samhälle. Utvecklingen i denna riktning kommer att fortsätta. Inbördeskriget i Syrien och konflikterna i andra arabstater så gott som garanterar den fortsatta internationaliseringen.

Även Finlands medlemskap i EU och de ekonomiska och finansiella krisern a i Europas södra medlemsstater leder till denna fortsatta internationaliseringstrend.

Vår kyrka i Finland står inför betydande utmaningar. Hur kan man fortsätta att möta den finländska lokalbefolkningens religiösa behov och samtidigt ansvara för den ökade inflyttningens nya och utmanande behov? Hur kan de svenskspråkiga stiftsmedlemmarnas behov av svenskspråkig bikt, svenskspråkiga dop och vigslar samt begravningar tillfredsställas? Detta gäller inte bara ålänningarna, utan även oss på fastlandet. Idag behärskar endast få, ofta mycket äldre, katolska präster en behjälplig svenska.

Hur skall de svenskspråkiga katolikernas informationsbehov tillfredsställas när den "nya" Fides och webbsidorna främst finns på finska och till ökad grad även på engelska och andra språk? Den nya bönboken och sångboken är även de helt finskspråkiga. Inte en ända bön eller psalm/sång finns på svenska. Man kan inte utgå ifrån att alla svenskspråkiga kan finska eller engelska.

Även de många katolska föreningarna, klubbarna och t.o.m. riddarordnarna är förfinskade. Var kan en svenskspråkig katolik i dagens Finland hitta den sociala gemenskap som han/hon behöver?

En svenskspråkig katolik blir allt mer socialt isolerad och religionen koncentreras till mässa och religiösa ceremonier.

Vilka är då lösningarna på detta allvarliga religiösa spörsmål? Kommer man i framtiden att allt mer förbise de svenskspråkiga katolikerna och deras behov? Blir de "andra klass" stiftsmedlemmar?

Mångkulturalism är en stor rikedom, men samtidigt en betydande utmaning. Redan under biskop Verschuren fattade man beslut att satsa på finskan som det ledande språket i kyrkan. I denna fråga har man varit framgångsrik.

Påven Paulus VI var en klok man och påve. Han insåg att alla skall ha ett hem i kyrkan och känna sig välkommen där. Användningen av nationalspråk blev kutym i stället för latinet. Orsaken var att alla skall förstå vad som sägs och ha möjlighet att delta i mässa och sakramenten på sitt eget modersmål. Denna grundläggande princip borde gälla även i Finland nu och i framtiden.

Jan-Peter Paul

Nuorille

Tapaaminen Jeesuksen kanssa

Nuoren Jeesuksen elämä
(Luuk. 2:51-52)

Jeesus lähti kotimatkalle heidän kanssaan, tuli Nasaretiin ja oli heille kuuliainen. Kaiken, mitä oli tapahtunut, hänen äitinsä kätki sydämeensä.

Jeesukselle karttui ikää ja viisautta; Jumalan ja ihmisten suosio seurasi häntä.

Kommentti

Usein kun ajattelen Jeesusta, miellän hänet 30-vuotiaaksi. Ajattelen häntä nuorena miehenä, mutta en poikana tai nuorukaisena. Jossakin elämänsä vaiheessa Jeesus kuitenkin oli 7-, 10-, 15-, 18- ja 20-vuotias. Mitä hän teki tuona aikana?

Jeesus teki samaa kuin muut pojat tai nuoret ihmiset. Siihen aikaan ei ollut kouluja tai yliopistoja.

Kasvatus saatiin kotona. Vanhemmat olivat opettajia. Maria ja Joosef opettivat Jeesuksen lukemaan, laskemaan ja niin edelleen. Monet vertauskuvat, joita Jeesus myöhemmin käytti, hän oppi varmasti vanhemmiltaan. Tällaisia olivat esimerkiksi vertaus hapatteesta, jonka nainen sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja saaden koko taikinan happanemaan, tai vertaus miehestä, joka lähti kylvämään, ja osa siemenistä putosi tien oheen, osa puolestaan putosi hyvään maahan.

Galileassa muutamat nuoret ihmiset kävivät rabbin talossa kuuntelemassa Raamatun lukua ja opiskelemassa Jumalan sanaa. Se oli kuin pieni koulu, ja luultavasti myös Jeesus kävi sitä, koska niin oli tapana. Kuinka ahkera oppilas Jeesus taatusti olikaan! Jumalana hän tietää kaiken, mutta ihmisenä hänen täytyi opiskella. Tämä on suuri salaisuus.

Ei ole mahdollista kuvitella Jeesusta laiskaksi tai epäjärjestelmälliseksi. Hän varmasti opiskeli ahkerasti joka päivä, jatkuvasti. Lisäksi hän auttoi Joosefia verstaassa. Hänen työnsä oli epäilemättä hyvää, täydellistä, loppuun asti tehtyä, Jumalalle tarjottua – siis pyhää.

Kolmenkymmenen vuoden ajan Jeesus opiskeli ja työskenteli. Suurimman osan elämästään Jeesus teki työtä pienessä kylässä. Tällä on selvä merkitys: Pelastus ei tule ainoastaan Jeesuksen viimeisistä vuosista Jerusalemissa, vaan myös hänen työelämästään.

Kuinka on minun opiskeluni tai työni laita? Voinko sanoa, että opiskelen tai työskentelen niin kuin Jeesus? Lähentääkö työni minua ja Jumalaa, vai onko se este välillämme?

isä Raimo Goyarrola

Kirkkorakennusten kulttuuriperintö teemana Jyväskylässä

Pyhän Olavin seurakuntasalissa pidettiin 22. syyskuuta ekumeeninen seminaari ”Jumalan huoneet”, jonka teemana oli kirkkorakennusten kantama kulttuuriperintö. Puhujia oli kolme: Markus Hiekkanen, Jussi Jäppinen ja Tapio Mäkeläinen. Tarkastelun kohteena olivat niin katoliset, luterilaiset kuin ortodoksiset kirkot.

Helsingin yliopiston käytännöllisen teologian dosentti, Turun yliopiston arkeologian dosentti Markus Hiekkanen puhui otsikolla ”Suomen kirkkojen katolinen perintö”. Hiekkanen on sekä väitöskirjassaan että lukuisissa muissa kirjoissaan dokumentoinut, analysoinut ja ajoittanut Suomen kaikki keskiaikaiset kivikirkot, joita on noin sata. Lisäksi hän on tutkinut myös keskiajan puisia kirkkorakennuksia, jotka ovat kaikki jo kadonneet. Niin sanottu Pyhän Henrikin saarnahuone Kokemäellä ei ole kirkkorakennus vaan luhtiaitta.

Esitelmässään Hiekkanen totesi, ettei luterilainen reformaatio Suomessa pyrkinyt laajamittaisesti tuhoamaan keskiajan katolista perintöä, vaan asettui pikemminkin jatkamaan ja suojelemaan sitä. Kun keskiaikaisia kalkkimaalauksia 1700-luvulla monin paikoin peitettiin, kysymys ei ollut hävityshalusta, vaan kirkkotaiteen muodin muutoksesta. Myös katolisissa maissa keskiajan seinämaalaukset ovat useimmiten hävinneet päällemaalaamisen vuoksi. Syrjäisessä Suomessa niitä on itse asiassa säilynyt jopa paremmin kuin Euroopan vauraammilla seuduilla, joissa oli aina varaa seurata kunkin aikakauden uusinta muotia. Keskiaikaisia alttarikaappeja ja puuveistoksia on Suomessa säilynyt yli 800 kpl, mikä on valtava määrä ottaen huomioon maamme pienuuden ja köyhyyden.

Filosofian tohtori Jussi Jäppinen on Jyväskylässä vaikuttava rakennetun ympäristön kulttuurihistorian tutkija. Hän kertoi esitelmässään Keski-Suomen ja Savon kirkoista, jotka luonnollisesti ovat enimmäkseen luterilaisia eivätkä siis yhtä vanhoja kuin Hiekkasen tutkimuskohteet. Jäppinen on vastikään julkaissut erityisen kauniin kuvateoksen ”Ristiretki Savoon”, joka alkaa Savon evankelioimisen vanhimmilta katolisilta juurilta Tuukkalan rautakautisesta kalmistosta. Jäppisen kirja inspiroi kirkolliseen kulttuurimatkailuun luonnonkauniissa Savossa. Savolaisen kirkkoarkkitehtuurin erikoisuus ovat kahtamoiset eli kaksoisristikirkot.

Tuglas-seuran kulttuurisihteeri Tapio Mäkeläinen kertoi Etelä-Viron vähemmistökansasta setukaisista, jotka ovat uskonnoltaan ortodokseja. Mäkeläinen on yhdessä virolaisen Ahto Raudojan kanssa julkaissut paksun kirjan setukaisten rukoushuoneista eli tsasounista. Viron ja Venäjän rajaseudulla asuvat setukaiset kokivat sota-aikana kovia kuten muutkin virolaiset, mutta rukoushuoneiden jälleenrakennus on täydessä käynnissä.

Jyväskylän seminaarin järjesti ja maksoi Suomen Tietokirjailijat ry, joka on Suomen suurin kirjallisuuden rahoittajajärjestö. Suomen Tietokirjailijat ry tukee apurahoin laadukkaan tietokirjallisuuden kirjoittamista tasapuolisesti kaikilta elämänaloilta, toki myös kristillisistä aiheista.

Osmo Pekonen

Hiippakunnan jäsenmaksu

Diocese’s Membership fee

Saaja/Receiver:
Katolinen kirkko Suomessa

Pankkitili/Bank account:
FI78 1014 3000 2374 91 / NDEAFIHH

Viitenumero/ Reference number:
90010

Lisätietoja/More information:
katolinen.net/?page_id=290

Jäsenmaksun maksaminen on vapaaehtoista, mutta koska katolisella kirkolla ei ole oikeutta kerätä jäsenmaksua valtionverotuksen yhteydessä, sen maksaminen, samoin kuin seurakunnan tukeminen ja Fides-lehden vuosikerran maksaminen, on erittäin tarpeellista koko hiippakunnan ja seurakuntien toiminnan ylläpitämiseksi ja kehittämiseksi.

The paying of the membership fee is not obligatory, but – as the Catholic Church in Finland has not got the right to collect the so called church tax through the state – paying it as well as supporting the parish and the Diocesan Magazine Fides are very important for sustaining and developing the activities of the parishes and the whole Diocese.

På svenska

En katolsk identitet – ett katolskt ansvar

Religionen är populärare än på länge. Media diskuterar inte bara påvarna och deras liv, utan även religiösa sekter och religionens politiska innebörd. The Economist hade för en kort tid sedan en omfattande analys av den katolska kyrkans finanser och ekonomi. EU har också höjt religionens betydelse i sitt formella beslutsfattande. Islams politiska betydelse för den internationella terrorismen diskuteras nästan dagligen i pressen. Presidentvalet i USA har på ett betydande sätt även en religiös innebörd. Romney är som känt mormon. Obamas och demokraternas politiska program omfattar betydande liberalistiska moraliska och etiska element som går stick i stäv mot den katolska kyrkans läror.

I media associeras religionen ofta till frågor kring skandaler, perversioner såsom pedofili, ekonomisk och finansiell misshushållning och mutor, inkompetens och moraliskt och etiskt förfall.

Detta naturligt i och med att man kan sälja negativa och sensationella nyheter bättre än goda och uppbyggande nyheter. Få vill veta om någon betett sig väl eller moraliskt heroiskt i fråga. Att offentligt visa en starkt fördömande åsikt om t.ex. abort, skilsmässa, eutanasi, samkönsäktenskap, tortyr, dödsstraff och andra av många samhällen och politiska partier godkända aktiviteter är inte speciellt populärt.

I ett liberalt och demokratiskt samhälle gäller naturligtvis majoritetens beslut oberoende vilka de än är. Politiker vill bli återvalda och man vill ha allas röster. Religiösa principer faller ofta i bakgrunden då hårda politiska beslut skall fattas. Man väljer ofta den lägsta allmänt godkända beslutsnivån. Högtstående moraliska och etiska principer får ofta ge efter för s.k. politiska realiteter.

Det kommande kommunalvalet kommer igen att vara en tid för att välja politiker som skall besluta om våra kommunala gemensamma ärenden, i synnerhet inom social- och hälsovården, men också inom utbildningen och i skolfrågor. Kommunalpolitiken kommer nära människan.

Kommunalpolitiker besluter om ärenden som ofta har en direkt inverkan på våra dagliga liv. Därför är det inte likgiltigt vilket politiskt parti och på vilken kandidat man röstar på.

Kyrkan finns i och är en del av samhället. I princip måste varje katolik följa de lagar och förordningar som samhället stiftar och på vilket hela det vilar. Dessa lagar och förordningar kan och är ofta i konflikt med den katolska kyrkans lära. Hur skall en troende katolik agera om man hamnar i en sådan konkret konfliktsituation. Får man begå en synd för att följa en mänsklig lag? Får man begå en dödssynd och därigenom riskera sin egen frälsning? Många troende katoliker har under århundradens lopp stått inför liknande situationer. Martyrerna under antiken vägrade dyrka kejsaren som gud och led fruktansvärda straff och döden på arenan. Ca. 1.5 miljoner kristna mördades endast på Colosseum i Rom.

Under inkvisitionen förlorade många kristna också sina liv. Detta gällde i synnerhet första och andra generationens konvertiter. En av de mest kända är Frankrikes nationalhelgon Jeanne d'Arc.

Som dömdes till döden och brändes på bål. Även den helige Johannes av Korset fick lida mycket för sin tro under denna historiska tid. Under vår tid led fader Kolbe martyrskap för sin tro i nazinas koncentrationsläger.

Det finns ett otal kristna som led martyrdöden under militärdiktaturerna i Latin Amerika och under folkresningarna i Nord Afrika. Som exempel kan nämnas dominikanmunkarna som halshöggs under frihetskriget i Algeriet i mitten på förra århundradet.

Det finns även ett otal katoliker som dagligen lider tack vare sin tro; läkare och sjukpersonal som vägrar att utföra aborter eller delta i eutanasi, soldater som vägrar att tortera krigsfångar, politiker som röster emot en populär lag och inte minst alla de katoliker som genom sitt dagliga liv vittnat om sin tro genom att göra det rätta.

Religionen har kommit tillbaka i samhället på ett nytt sätt. Media har visat dess fel och perversioner. Nu är tiden inne för att visa det goda som religionen och den kristna tron för med sig.

Här har vi alla ett verkligt personligt ansvar. Vi måste vara vittnen för vår tro i det dagliga livet. Vi måste modigt göra det rätta och öpet och ljudligt förkasta och fördöma det som är moraliskt och etiskt fel.

Det är vi som är kyrkan. Det är endast vi som kan ändra på de kristnas och katolikernas image. Vi måste sträva om att bli heliga i det dagliga livet. Martyrernas död får inte ha varit förgäves.

Jan-Peter Paul

Litteratur

Religionens betydelse och spirituell fattigdom

Jag råkade hitta Albert Camus lilla bok "L'envers et l'endroit" i en antikvariebokhandel. Boken som publicerades 1937 i Algeriet kom att sätta sin prägel på hela Camus fortsatta författarskap.

Verket var bortglömt i närmare 20 år innan det franska förlaget Gallimard gav ut ett nytryck 1958.

Camus fick Nobel-priset 1957. Motiveringen var "för hans betydelsefulla författarskap, som med skarpsynt alvar belyser mänskliga samvetsproblem i vår tid".

Camus behandlade frågor kring rätt och fel, hur borde man förhålla sig till stora olyckor på det mänskliga planet, orättvisor och inte minst människans förhållande till religionen och kyrkan.

Bokens titel "L'envers et l'endroit" borde förstås som ett moraliskt ställningstagande till ens egen existens och förhållande till livets hopplöshet, vårt personliga existentiella främlingskap och till världens tystnad gentemot allt det onda som sker omkring oss (l'envers). Dagens favoritfras "who cares" är symptom på detta. Boktitelns andra del l'endroit har en positiv och optimistisk innebörd.

Begreppet kan tolkas som en symbol av världens skönhet och en acceptans för det vackra och goda som vi inte heller förstår.

Det onda kan vi se och förstå, men det goda och sköna förblir för oss ett evigt mysterium, kanske för att detta mysterium i sista hand är Gud.

Boken innehåller av ett omfattande förord på 31 sidor. Själva verket kan indelas i fem kapitel som var och ett beskriver olika aspekt av existensen antingen den mänskliga hopplösheten eller det vackra i världen. Camus skriver " Il n'y a pas d'amour de vivre sans desespoir de vivre". Eller fritt översatt det finns ingen kärlek till livet utan att uppleva dess hopplöshet. Man lever enligt Camus i en ständig situation av inbyggd frustration inför ens livssituation, som man på olika sätt själv måste behärska. Frustrationen tar sedan uttryck i annat mänskligt beteende beroende på ens personlighet, svagheter och omständigheterna samt den historiska perioden man lever i. Man kan bli aktiv eller överaktiv, isolerad, skada sig själv, söka ensamheten eller isolering från sin omgivning.

Interaktionen med världen kan ske på olika sätt. Man existerar aldrig helt allena, utan det finns alltid en interaktion med de människor som finns omkring en.

Camus lyfter fram lyckan hos de fattiga och hos de rika, religionens betydelse för dem som inte längre har hopp, de gamla och den värdiga, goda (?) döden. Arbetet har en speciell och viktig betydelse för ens dagliga känsla av lycka och glädje. Detta gäller i synnerhet de fattiga som ingenting annat har än sitt arbete att fylla dagen med.

De rika, men också de arbetslösa och arbetsoförmögna, har det svårare på något sätt. De måste fulla sin tid med oväsentligheter och plattityder. Det är svårare för en rik att vara lycklig än för en fattig. Jag kommer ihåg vad min mormor ofta sade "de rika vet inte hur de fattiga mår". Hon själv var flykting och hade levt ett anspråkslöst, men andligt rikt liv.

Camus konstaterar att det finns ett slags kärlek och solidaritet (identifikation) mellan fattiga människor, ett liknande sätt att se på existensen, att se det vackra och goda i naturen omkring sig såsom en soluppgång, ljuset kring ett olivträd och tystnadens skönhet.

Fattiga är också ofta gästvänligare och villigare att dela med sig av det lilla de har än rika mot andra fattiga.

Camus diskuterar också rättvisan i lagen och konstaterar att den aldrig kan vara "rättvis" (juste).

Lagen gynnar alltid en part mer än den andra t.ex. inom handel och ekonomi eller de rika vis-a-vis de fattiga.

Camus kallar det första kapitlet i sin bok för L'ironie. Det handlar om religionens roll och betydelse inför döden. Författaren beskriver tre fall hur man kan förhålla sig till döden. Alla är olika, men ändå lika.

Det första fallet handlar om en gammal mycket sjuk, lidande, men samtidigt djupt troende kvinna.

Hon anser att hennes lidande för henne närmare Kristi lidande på korset. Hon anser att ingenting fattas henne bara hon får be. Gud kommer inom sinom tid att befria henne från hennes lidande.

Men samtidigt har hon en stor inneboende rädsla för ensamheten. Hon kan inte somna och hon är rädd för att möta Gud öga mot öga. Berättelsen har ett positivt slut. Camus konstaterar att hon hade alltid ljuset med sig. Genom sitt lidande och sin ensamhet var hon (Kristi) ljus i mörkret.

De andra berättelserna handlar om död utan en direkt religiös innebörd. Livet ses mera som en process var döden helt enkelt är dess slut. I vardera fallen vill personerna fortsätta livsprocessen, men kan inte. Döden är en tragisk och olycklig realitet och mycket mondän utan någon betydelse för dem själva eller någon annan. Man kan inte anse att de var "världens ljus i mörkret". Vad de gjorde eller fick till stånd under sina liv var sålunda ur religiöst synvinkel betydelselöst. Camus slutar kapitlet med att indirekt hänvisa till Bibelns ord om att solen lyser lika på alla både på syndare och heliga.

Camus skrev verket när han var endast 22 år. Boken är inte till sin natur religiös, men den kan ge en uppfattning om vikten av ett religiöst sätt att se på sin egen existens. Utan denna existentiella hållhake är man verkligen allena med sig själv och i världen.

Jan-Peter Paul

Albert Camus "L'envers et l'endroit (1958) Gallimard, Collection Filio/Essais (119 sidor)

In English

Beware!

The Catholic Church is a global religious, but also political and social actor. This is evident in our time, especially through the work of Pope John Paul II during the liberalization process in connecetion with the dissolvement of the Sovjet Union in the late 1980's. The Church is active in international fora both in the United Nations and the European Union, where it brings foreward its opinion on a number of issues related to Christian values and human rights.

The Church works internationally through its embassies, the many religious orders, priests and nuns, in parishes, Catholic schools and many other organisations. Therefore it is no coincidence that the Catholic Church is considered to be one of the best informed organisations in the world.

The Catholic Church has power through its 1 200 000 000 members throughout the world. Many of members have important positions in government, academia and business. The Catholic Church is thus a power to be reconned with.

Therefore it is no surprise that many nations are very interested in what the Catholic Church thinks and which actions it is considering to take or its opinions on a number of various issues.

The Catholic Church has been and still is the target of many intelligence organisations, including the CIA and the previous KGB. During the Cold War agents were recruited by both these organisations in the Catholic Church and the Vatican itself. The main goal of these intelligence organisations is: "The main effort must be concentrated on acquiring valuable agents".

This meant and still means the gathering of political intelligence. The goal was and is to analyse the effects of foreign policy action taken by the main countries of the world by influentian political and social groups in a number of policy areas including e.g. weapons of mass destruction, financial and currency questions and the "activities of the …the Vatican (and) the Islamic factor."

For this purpose the intelligence organisation seeks to recruit persons e.g. in the Catholic Church.

The evaluation on the suitability of the person is related to e.g. his/her religious conviction. The criteria is "Subject's attitude to religion how far he practices it; his religious and other moral and ethical standards and principles; to what extent does he observe them and is he guided by them in his life and work. If subject is a believer what religion does he profess and does he go to church? If he is a Catholic , is he a militant one or not; if he is a Muslim, is he fanatic or not…"

In other words the intelligence organisation is interested in a Catholic's real beliefs and actions and

his moral standards. Weaknesses in them can lead to an approach by the intelligence service.

The Catholic Church in Finland is part of the global Catholic Church. We are neighbours of Russia and members of the European Union. This means that we are almost by definition of interest to intelligence organisations. More then half of our the members are new, mostly immigrants, many from regíons where there are ongoing wars or significant national disturbances and social and political injustices.

The Catholic Church lives in the world, but adhers to the basic values of faith, hope and love. The holy sacraments (Penance and the Holy Eucharist) are for all of us especially if we are tempted.

There are many trying to find our weaknesses and ready to benefit from them.

Jan-Peter Paul

Sources:

Andrew C. and Grodievsky O. (1993) Comrade Krychkov's instructions – The Secret Files on KGB
Foreign Operations, 1975 – 1985, Stanford University Press, Stanford, California (240 pages)
Loewe P. Påvens butler i rätten, Hufvudstadsbladet, september 2012

In Memoriam

Father Rufus Pereira, International Exorcist and Charismatic Priest

Born in Bandra, India on May 5th 1933, Father Rufus Pereira was nearly 79 years old when he passed away unto eternal life on May 2nd in London, being on an evangelization trip. He was a priest of the Archdiocese of Bombay. He studied Philosophy and Sacred Scripture in Rome, where he was ordained a priest in 1956 and held a Ph.D in Biblical Theology from thePontifical Gregorian University.

Although Fr. Rufus came in contact with the Catholic Charismatic Renewal in 1972, it was in 1974 at the first Bombay convention that he surrendered his whole life to the Lord. He wrote about it later: "On the last day, there was the altar call when participants were invited to come forward to make a public commitment to Jesus. I dared not go up in front to be prayed over, as I might have been the only priest to do so then. But being in charge of the music ministry, I went behind the piano and knelt almost under the keyboard where nobody would see me, and there I committed myself to Jesus. I surrendered my whole life to Him, especially my plans, my future and I asked Him to fill me with His Spirit that I might live a new life henceforth. I felt then and there an inexplicable peace and power flowing through me. When I got up from my knees, I just knew that I would never again be the same person. In the past, there were times when, because of hurts and frustrations, I felt like giving up the priesthood and rather work for the Lord as a layman. But after my baptism in the Holy Spirit, I realized that for me there was no greater dignity than that of the priesthood."

Fr. Rufus rose to become a renowned international retreat preacher, Bible teacher and minister of healing, deliverance and exorcism. He was released for full time ministry by Cardinal Valerian Gracias, Archbishop of Bombay. Since then, he preached in meetings, retreats and missions throughout many countries in Asia, Africa, Europe and Latin America. In 1994 he was elected as Vice President in the newly started International Association of Exorcists in Rome, and in 1995 he initiated the International Association for the Ministry of Deliverance. He was member of the ICCRS council from 1997 until 2003, representing ICCRS in Asia. Fr Rufus was the editor of "Charisindia," the National charismatic monthly magazine in India.

In August, 2010, Fr. Rufus visited Finland and gave a weekend Inner Healing Retreat for 15 participants at Stella Maris. Many received deliverance. After the retreat, he met with Bishop Teemu and seven priests and spoke about his ministry.

Fr. Rufus could join St. Paul in saying:"I have fought the good fight, I have finished the race, I have kept the faith…there is laid up for me the crown of righteousness." (2. Tim 4:7). Let us pray the Lord to grant his soul everlasting peace, and may we have in him a powerful intercessor in heaven.

Lina Joannou-Jyränki

PRAY
FOR ME
AND I SHALL
PRAY FOR YOU
AND ALL YOUR
FRIENDS THAT WE
MAY MERRILY
MEET IN HEAVEN

St. Thomas More
last letter to
his daughter Meg

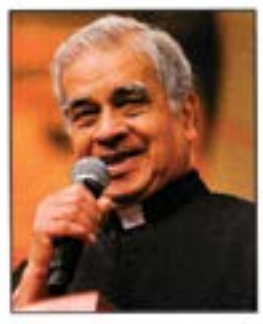

Fr. Rufus Pereira

Born 5th May 1933
Ordained 22nd December 1956
Died 2nd May 2012

May his soul rest in peace

USKON VUOSI – Piispa Teemu Sipon SCJ paimenkirje ja paavi Benedictus XVI:n apostolinen kirje Porta fidei on julkaistu kirjana, jonka saa ilmaiseksi seurakunnista 14. lokakuuta 2012 alkaen.

TRONS ÅR – Biskop Teemu Sippos SCJ herdebrev och påve Benedikt XVI:s apostoliskt brev Porta fidei kan fås gratis i församlingarna fr.o.m. den 14 oktober 2012.

YEAR OF FAITH – Free copy of the pastoral letter of Bishop Teemu Sippo S.C.I. and of the apostolic letter Porta fidei of Pope Benedict XVI will be available from the parishes from 14 October 2012 on.

Ilmoitukset

Urkumusiikin juhlaa katedraalissa

Urkureita läheltä ja kaukaa. Tervetuloa!

Konserttisarja joka kuukauden ensimmäisenä torstaina klo 18.00 Pyhän Henrikin katedraalissa, Pyhän Henrikin aukio 1, Kaivopuisto. **Vapaa pääsy, ohjelma 5** eur.

1.11. Pilvi Listo

Verbi Dei sono
Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions. Yhteys, Contact: Markus Mäkelä 044-5021206.

Diakoninvihkimys

Piispa Teemu Sippo SCJ vihkii Matthew Azzopardin diakoniksi Pyhän Henrikin katedraalissa lauantaina 13.10. klo 11.

Katolisen kirkon katekismus

Katolinen usko yksissä kansissa. Korvaamaton apuväline ja lähdeteos jokaiselle katolilaiselle ja katolisesta uskosta kiinnostuneelle. 815 sivua, sid., 50€.

katolinenkirjakauppa.net

Katolska Kyrkans lilla katekes

Frågor och svar ur den världsberömda Katolska Kyrkans stora katekes. 229 sidor, 20€.

katolinenkirjakauppa.net

Maallikkodominikaanit järjestävät

Katekismuksen opiskelua

Studium Catholicumissa
Ritarikatu 3, III kerr., Kruununhaka

Aloitamme juuri kirkon sakramentteja. Lokakuun kokoontumisessa lauantaina 20.10. klo 14 - 15.50 käymme läpi Katekismuksen sivut 321-337: Kasteen sakramentti. Lopuksi vietämme vesperin.

Seuraavat kerrat ovat lauantaina 17.11. ja 8.12. Jokaisessa kokoontumisessa on mukana joku papeista. Ilmoittautumista ei tarvita. Oma Katekismus mukaan.

Tervetuloa!

Maallikkodominikaanit
Laici ordinis praedicatorum

Pyhän Henrikin Yhdistys ry. Saint Henry's Society

Pyhän Henrikin yhdistys ry järjestää Pyhän Henrikin katedraalin seurakuntasalissa lauantaina 20.10.2012 klo 9.30-15.00 retretin, jonka pitää kirkkoherra Marino Trevisini aiheesta Uskon vuosi.

Ruokailukustannukset 15 euroa maksetaan paikan päällä. Lounaalla tarjotaan kasvissosekeittoa (M, G) ja yrttipatonkia.

Ilmoittautumisia ottavat vastaan:
Joonas Lindström GSM: 044-3587207 tai joonas.lindstrom@helsinki.fi

Kaarina Koho, Katolinen tiedotuskeskus, puh: 09-6129470 tai kaarina.koho@catholic.fi

Ohjelma:
09.30 kahvi
10.00 laudes
10.15 johdatus aiheeseen
11.30 pyhä messu sakramenttikappelissa
12.15 lounas
13.00 työskentely jatkuu
15.00 loppurukous

Maria-klubi

Maria-klubi kokoontuu joka kuukauden 1. keskiviikkona Pyhän Marian kirkolla klo 14.00-16.30. Syksyn 2012 kokoontumiset: 7.11., 5.12.

Ensin on messu tai ruusukko klo 14 ja sen jälkeen tapaaminen srk-salissa kahvin ja keskustelun merkeissä. Tervetuloa kaikki, joille tämä ajankohta sopii.

Sunnuntait ja juhlapyhät

14.10. KIRKKOVUODEN 28. SUNNUNTAI (IV)
1L Viis. 7:7-11
Ps. 90:12-13, 14-15, 16-17. - vrt. 14
2L Hepr. 4:12-13
Ev. Mark. 10:17-30 tai Mark. 10:17-27

21.10. KIRKKOVUODEN 29. SUNNUNTAI (I)
1L Jes. 53:10-11
Ps. 33:4-5, 18-19, 20+22. - 22
2L Hepr. 4:14-16
Ev. Mark. 10:35-45 tai Mark. 10:42-45
Lähetyssunnuntai. Kolehti lähetystyön hyväksi.

28.10. KIRKKOVUODEN 30. SUNNUNTAI (II)
1L Jer. 31:7-9
Ps. 126:1-2ab, 2cd-3, 4-5, 6. - 3
2L Hepr. 5:1-6
Ev. Mark. 10:46-52

3.11. lauantai, kaikkien poisnukkuneiden uskovien muistopäivä – vainajien päivä

4.11. sunnuntai, KAIKKIEN PYHIEN JUHLA – PYHÄINPÄIVÄ, juhlapyhä (III)
1L Ilm. 7:2-4, 9-14
Ps. 24:1-2, 3-4ab, 5-6. - 6
2L 1. Joh. 3:1-3
Ev. Matt. 5:1-12a

11.11. KIRKKOVUODEN 32. SUNNUNTAI (IV)
1L 1. Kun. 17:10-16
Ps. 146:6c-7, 8-9a, 9bc-10. - 1
2L Hepr. 9:24-28
Ev. Mark. 12:38-44 tai Mark. 12:41-44
Pyhän isän päivä.
Kolehti pyhän istuimen hyväksi.

18.11. KIRKKOVUODEN 33. SUNNUNTAI (I)
1L Dan. 12:1-3
Ps. 16:5, 8, 9-10, 11. - 1
2L Hepr. 10:11-14, 18
Ev. Mark. 13:24-32

25.11. sunnuntai, KRISTUS, KAIKKEUDEN KUNINGAS, juhlapyhä (II)
1L Dan. 7:13-14
Ps. 93:1ab, 1c-2, 5. - 1a
2L Ilm. 1:5-8
Ev. Joh. 18:33b-37

Hyväntekeväisyys

Caritas-kuulumisia

Lokakuu
25.10. Caritaksen hanke-ilta, jossa tiedotetaan meneillä olevista hankkeistamme ja kuulemme Ihmisoikeusliiton tekemästä työstä tyttöjen ja nuorten kanssa. Ihmisoikeusliitosta hankkeita tulee esittelemään vuoden 2011 pakolaisnainen Saido Mohamed. Paikka: Pyhän Marian srk-sali klo 18.00.

Marraskuu
25.11. Marrasmarkkinat 10.30-14.00 Pyhän Henrikin srk-salissa. Markkinoiden pystytys lauantaina 24.11. klo 15.-19.00. Vapaaehtoisia käsipareja kaivataan! Ilmoitathan toimistoon mahdollisuudestasi auttaa, kiitos!

Joulukuu
7.-22.12. Tuomaan markkinat Senaatintorilla, avoinna arkisin 10-19, la-su 10-18. Caritas etsii osastolleen vapaaehtoisia myyntityöhön. Lisätietoa saa toimistolta.

Caritaksen 5 euron klubi
Liity Caritaksen 5 EURON KLUBIIN ja olet mukana tukemassa arvokasta työtä 5 eurolla kuukausittain.

Kun teet maksupalvelusopimuksen, voit huoletta jättää maksun pankin hoidettavaksi. Voit tehdä toistuvan maksusitoumuksen myös omassa verkkopankissasi.

Tuki kanavoidaan Caritaksen tekemään seurakuntien maahanmuuttajatyöhön,

kehitysyhteistyöhön ja katastrofiapuna maailman kriisipisteisiin. Klubilaisena saat Caritaksen uutiskirjeet kotiisi ja kutsun jäsentapahtumiin.

Yhteystiedot:
Maneesikatu 2A, 00170 Helsinki. Puh 09-1357998, fax 09-68423140. Sähköposti caritas@caritas.fi. Kotisivu www.caritas.fi.

Seurakunnat ja ohjelmat • Parishes and programs

HELSINKI

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-637853, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi. Kotisivu henrik.catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aattomessu. Su 9.45 missa latina, 11.00 päämessu, 12.30 erikielisiä messuja tai perhemessu, 18.00 iltamessu. Ma, ke, pe 18.00 messu, ti ja to 7.30 messu. Ke 17.30 ruusukkorukous, pe 17.30 adoraatio. Ke, la 19.30 Neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

Sat. 17.40 Vespers, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.45 Mass in Latin, 11.00 High Mass in Finnish, 12.30 Mass in other languages or family Mass, 18.00 Mass in Finnish. Mon., Wed., Fri. 18.00 Mass in Finnish, Tues. and Thurs. 7.30 Mass in Finnish. Wed. 17.30 Rosary, Fri. 17.30 Adoration. Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Sat. 17.00-17.45 and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

11.10. to 13.00 lastentarhan syysmarkkinat, 18.00 elokuvakerho
13.10. la 11.00 Matthew Azzopardin diakoniksi vihkiminen, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
14.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu (saksalainen kuoro), 10.30-13.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu
15.10. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
16.10. ti 19.00 katekeesi aikuisille
18.10. to 19.00 katekeesi aikuisille
20.10. la 9.30–15.00 retretti seurakuntalaisille (uskon vuosi), 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
21.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 16.00 messu Porvoossa, 18.00 iltamessu
23.10. ti 14.00 seniorit: messu ja kokous, 19.00 katekeesi aikuisille
25.10. to 19.00 katekeesi aikuisille
27.10. la 10.30–13.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
28.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 messu italiaksi, 16.00 messu Tikkurilassa, 18.00 iltamessu
29.10. ma 18.30 johdantokurssi seurakuntasalissa
30.10. ti 16.30–19.00 uskonnonopetus vahvistuksen sakramenttia varten, 19.00 katekeesi aikuisille
1.11. to 18.00 urkukonsertti, 19.00 katekeesi aikuisille
3.11. la vainajien päivä: 11.00 messu, 13.00 rukoushetki ortodoksisella hautausmaalla, 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
4.11. su kaikkien pyhien juhla: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 12.30 gregoriaaninen messu, 18.00 iltamessu
6.11. ti 18.00 CSC: ruusukko ja messu, 19.00 katekeesi aikuisille
8.11. to 19.00 katekeesi aikuisille
10.11. la 17.40 vesper, 18.00 aattomessu
11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 9.45 lat/engl, 11.00 päämessu, 10.30-13.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu, 13.30-17.45 adoraatio, 18.00 iltamessu

DIASPORA
Porvoo (ort. kirkko, Tattarinmalmi): 21.10. su 16.00
Tikkurila (ort. kirkko, Läntinen Valkoisenlähteentie 48): 28.10. su 16.00

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

La 9.30 tai 11.00 aamumessu suomeksi, 18.00 aattomessu suomeksi. Su 9.30 ruusukkorukous, 10.00 päämessu suomeksi, 11.30 messu (1. su ruotsi, 2. ja 4. su lastenmessu, 3. su vietnami, 5. su saksa), 16.00 messu (2. su espanja, 3. su puola), 17.30 ruusukko englanniksi, 18.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 messu suomeksi, 18.30-19.00 adoraatio, ti 17.30 ruusukkorukous. Rippitilaisuus: ma, ti, ke, to, pe, la 17.30-17.55, su 9.30-9.55 ja 17.30-17.55. Seurakunnan kanslia on avoinna ti 13-16, ke 9-12 ja to 13-16.

Sat. 9.30 or 11.00 Mass in Finnish, 18.00 Mass in Finnish. Sun. 9.30 Rosary in Finnish, 10.00 High Mass in Finnish, 11.30 Mass (1st Sun. Swedish, 2nd ja 4th Sun. Family Mass, 3rd Sun. Vietnamese, 5th Sun. German), 16.00 Mass (2nd Sun. Spanish, 3rd Sun. Polish), 17.30 Rosary in English, 18.00 Mass in English. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass in Finnish, 18.30-19.00 adoration. Tues. 17.30 Rosary in Finnish. Confessions Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri., Sat. 17.30-17.55, Sun. 9.30-9.55 and 17.30-17.55. Parish office open: Tues. 13-16, Wed. 9-12 and Thurs. 13-16.

14.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi (vahvistuksen sakramentti), 12.00 lastenmessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
21.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu vietnamiksi, 16.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
27.10. la 9.30 messu suomeksi, 10.00–14.00 opetus ensikommuuniota ja vahvistuksen sakramenttia varten Englantilaisessa koulussa, 18.00 messu suomeksi
28.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.30 adoraatio, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
3.11. la kaikkien poisnukkuneiden uskovien muistopäivä: 10.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
4.11. su kaikkien pyhien juhla: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 messu ruotsiksi/Mässa på svenska, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
10.11. la 10.00–14.00 lauantaikurssi Englantilaisessa koulussa, 11.00 messu suomeksi, 18.00 messu suomeksi
11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 9.30 ruusukkorukous, 10.00 messu suomeksi, 11.30 lastenmessu, 16.00 messu espanjaksi/Santa Misa en Castellano, 17.30 ruusukko englanniksi/Rosary in English, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Hanko (Täktomin kappeli, Kappelitie 36): 10.11., 8.12. la 16.00

TURKU

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-231-4389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukko, 10.30 päämessu, 18.30 iltamessu englanniksi tai latinaksi. Ma, ke, pe, la 7.30 aamumessu, ti, to 18.30 iltamessu. To 18.00 adoraatio. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 18.30 Mass in English or Latin. Mon., Wed., Fri., Sat. 7.30 Mass in Finnish, Tues., Thurs., 18.30 Mass in Finnish. Thurs. 18.00 Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

13.10. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu, 17.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku
14.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
16.10. ti 19.00 informaatiokurssi
19.10. pe 18.00 messu Porissa
20.10. la 10.30 lastenkerho, 12.30 perhemessu
21.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
27.10. la 10.00 talkoot hautausmaalla, 10.00 messu Ahvenanmaalla
28.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 10.30 päämessu, 15.00 messu Eurajoella, 18.30 messu englanniksi/Mass in English
3.11. la vainajien päivä: 10.30 messu kirkossa, 12.00 rukoushetki hautausmaalla
4.11. su kaikkien pyhien juhla: 10.30 päämessu, 18.30 messu latinaksi
6.11. ti 19.00 miestenpiiri
10.11. la 9.30 katekeesi, 13.15 perhemessu, 17.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku
11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.30 messu vietnamiksi, 18.30 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Ahvenanmaa: 27.10. la 10.00 • Eurajoki: 14.10., 28.10., 18.11. su 15.00 • Naantali: -• Pori: 19.10., 16.11. pe 18.00

JYVÄSKYLÄ

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Isä Krystian Kalinowski 044-5001383. Sähköposti olavi@catholic.fi. Kotisivu olavi.catholic.fi.

Su 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi. Ma, ti, ke, to, pe 18.00 iltamessu. Ti ja to 7.00 messu (sisarten kappelissa, Kalervonkatu 6). To adoraatio iltamessun jälkeen. Ti 19.00 neokatek. sanan liturgia ja la 19.00 neokatek. eukaristia (seurakuntasalissa). Rippitilaisuus ke puoli tuntia ennen messun alkua ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.30 High Mass in Finnish, 12.00 Mass in English. Mon., Tues., wed., Thurs., Fri. 18.00 Mass in Finnish. Tues. and Thurs. 7.00 Mass in Finnish (in Sisters' chapel at Kalervonkatu 6). Thurs. Adoration after Evening Mass. Tues. and Sat. 19.00 Liturgy of the Neocatechumenal Way (in the parish hall). Confessions on Wednesdays half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

12.10. pe 18.00 iltamessu, 19.00 johdantokurssi
13.10. la ei messua, (Matthew Azzopardin diakoniksi vihkiminen katedraalissa Helsingissä klo 11.00)
14.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 18.30 messu Kajaanissa
15.10. la pyhä Jeesuksen Teresa: 18.00 iltamessu
16.10. ti pyhä Margareta Maria Alacoque: 18.00 messu
18.10. to pyhä evankelista Luukas: 16.00 Raamattupiiri, 18.00 adoraatio, 18.30 messu
20.10. la 9.00 katekeesi Jyväskylässä, 12.15 perhemessu
21.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
24.10. to 16.00 seniorit, 18.00 adoraatio, 18.30 iltamessu
27.10. la 9.45 katekeesi Savonlinnassa, 11.00 messu Savonlinnassa, 15.00 messu Mikkelissä
28.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 17.00 messu Kuopiossa
1.-8.11. ke-to täydellinen ane tavanomaisin ehdoin hautausmaalla hartaasti käymällä tai muuten kuolleiden puolesta rukoilemalla
3.11. la kaikkien poisnukkuneiden uskovien muistopäivä: 10.00 messu
4.11. su kaikkien pyhien juhla: 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English
9.11. pe Lateraaninkirkon vihkiminen: 18.00 messu, 19.00 johdantokurssi katoliseen uskoon
10.11. la pyhä Leo Suuri: 18.00 messu
11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 9.00 messu Savonlinnassa, 10.30 päämessu, 12.00 messu englanniksi/Mass in English, 13.00 messu Kiteellä, 17.00 messu Joensuussa

DIASPORA
Joensuu (ort. kirkon srk-sali, Kirkkokatu 32): 11.11. su 17.00 • Kajaani (ort. kirkko, Kirkkokatu 17 A): 14.10. su 18.30 • Kitee (ev.lut. kirkko, Savikontie 5): 11.11. su 13.00 • Kuopio (ort. tuomiokirkon srk-sali, Snellmaninkatu 8): 28.10. su 17.00 • Mikkeli (ev.lut. tuomiokirkon krypta, Savilahdenkatu 20): 27.10. la 15.00 • Savonlinna (ort. kirkko, Erkonkatu 11): 27.10. la 11.00, 11.11. su 9.00 • Varkaus (ort. kirkko, Relanderinkatu 5): -

KATEKEESI
Jyväskylä: 20.10. la 9.00 • Joensuu: -• Savonlinna: 27.10. la 9.45

JOHDANTOKURSSI
12.10. pe 19.00 Kymmenen elämän sanaa: Käskyt II • 9.11. pe 19.00 Rukous kristillisessä elämässä: Herran rukous

TAMPERE

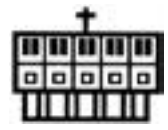

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@catholic.fi. Kotisivu risti.catholic.fi.

Su 10.00 ruusukkorukous, 10.30 päämessu, 17.00 iltamessu englanniksi. Ke 17.40 iltarukous, pe 18.30 adoraatio. La messu kysy papilta. Rippi joka päivä puoli tuntia ennen messua tai sopimuksen mukaan. Huom. matkat, katekeesipäivät ja lastenkerhot yms. saattavat aiheuttaa muutoksia arkimessujen aikoihin. Varsinkin lauantain messuajat vaihtelevat. Tarkista ajat kirkon ilmoitustaululta.

Sun. 10.00 Rosary, 10.30 High Mass in Finnish, 17.00 Mass in English. Wed. 17.40 Vespers, Fri. 18.30 Adoration. Sat. Mass schedule varies. Confessions every day half an hour before Mass or by appointment. Please check the bulletin board at the back of church for possible changes. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

14.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
21.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 10.30 päämessu, 14.00 messu puolaksi/Msza sw. po polsku, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
24.10. ke 17.40 vesper, 18.00 iltamessu, 18.30 naistenilta
27.10. la 9.50 katekeesi, 12.00 lastenkerho, 14.00 perhemessu
28.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
31.10. ke 17.40 vesper, 18.00 iltamessu, 18.30 katekeesi aikuisille
3.11. la vainajien päivä: 10.30 messu kaikkien poisnukkuneiden uskovien puolesta
4.11. su kaikkien pyhien juhla: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English
11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.00 messu englanniksi/Mass in English

DIASPORA
Hämeenlinna (ort. kirkon srksali, Matti Alangon katu 11): 4.11., 2.12. su 15.00

Yhdistykset • Societies • Muut • Others

Kokkola
(ort. rukoushuone, Katariinankatu 3): 10.11. la 18.00!, 23.12. su 16.00 • (Koivuristin seurakuntakoti, Oravankatu 29): 13.10., 8.12. la 18.00
Kristiinankaupunki (uusi kirkko, Läntinen Pitkäkatu 20): 19.10., 16.11., 21.12. pe 18.00
Lapua (yksityiskodissa, lisätietoja seurakunnasta): 13.10. la 13.00!, 10.11. la 13.00, 8.12. la 13.00, 26.12. ke 10.00!
Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappeli, Kappelintie 5): klo 12.00: su 14.10., la 20.10., su 28.10., la 3.11., su 11.11., la 17.11., su 25.11., su 9.12., su 16.12., ti 25.12., su 30.12.
Seinäjoki (ev.lut. kirkon srksali, Ala-Kuljankatu 1): 27.10., 24.11. la 18.00, 15.12. la 19.00!
Vaasa (Rauhankatu 8 C 22): klo 16.00: su 14.10., la 20.10., su 28.10., la 3.11., su 11.11., la 17.11., su 25.11., su 2.12. piispanmessu, su 9.12., su 16.12., la 22.12., ti 25.12., su 30.12.

KOUVOLA

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@catholic.fi. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 (1., 2. ja 5. su) tai 18.00 (3. ja 4. su) päämessu, to 18.00 iltamessu. Joka kuukauden 1. pe messu ja adoraatio klo 18.00. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

Sun. 11.00 Mass in Finnish (1st, 2nd and 5th Sun.) or 18.00 (3rd and 4th Sun.). Thurs. 18.00 Mass in Finnish. 1st Friday of each month 18.00 Mass and Adoration. Confessions half an hour before Mass and by appointment. Pastor most easily contacted on Thursdays. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

11.10. to 18.00 iltamessu ja ruusukkorukous
13.10. la 13.00 perhemessu
14.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 11.00 messu
18.10. to pyhä Luukas: 18.00 iltamessu ja ruusukkorukous
21.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 18.00 messu
25.10. to 18.00 iltamessu ja ruusukkorukous
28.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 18.00 messu
1.11. to 18.00 iltamessu
2.11. pe kuukauden 1. perjantai: 18.00 messu ja adoraatio
4.11. su kaikkien pyhien juhla: 11.00 messu
8.11. to 18.00 iltamessu
11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 11.00 piispanmessu, messun jälkeen piispan ja seurakuntalaisten tapaaminen seurakuntasalissa

DIASPORA
Hamina (seurakuntalaisten kodeissa): 28.10. su 11.00, osoite: Kanervapolku 1B as 6
Kotka (srk-keskus, Mariankatu 14D): 14.10. su 16.00, (Huom! Hovisaaren srk-talo, Ruununmaankatu 3): 11.11. su 16.00
Lahti (ort. kirkko): 3.11. la 16.00
Lappeenranta (Linnoituksen ort. kirkko): 21.10., 18.11. su 12.00

KATEKEESI
Lahti (ort. kirkon seurakuntasali): 3.11. la 14-16
Kouvola (seurakuntasali): 13.10., 17.11. la 11-13 (messu klo 13.00)

SYYSTALKOOT KOUVOLASSA 20.10. la klo 12. Mukaan tarpeelliset työvälineet sekä evästä grillijuhlaa varten. Tervetuloa!

PIISPANTARKASTUS PYHÄN URSULAN SEURAKUNNASSA
10.11. la 10.00 kirkonkirjojen ja kirkkotilojen tarkastus, 14.00 seurakunnan neuvostojen tapaaminen piispan kanssa, 16.00–18.00 mahdollisuus piispan tapaamiseen seurakuntasalissa
11.11. su 11.00 juhlallinen piispanmessu, messun jälkeen piispan ja seurakuntalaisten tapaaminen seurakuntasalissa, 16.00 piispanmessu Kotkassa

OULU

Liisantie 2, 90560 Oulu. Fax ja puh 08-347834. Sähköposti perhe@catholic.fi. Kotisivu perhe.catholic.fi

Su 10.00 messu englanniksi, 11.15 päämessu. Ma, ti, ke, to, pe 17.00 iltamessu. To adoraatio messun jälkeen. Ti, ke, la 19.30 neokatekumenaaliyhteisön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30, puoli tuntia ennen messua ja sopimuksen mukaan.

Sun. 10.00 Mass in English, 11.15 High Mass in Finnish. Mon., Tues., Wed., Thurs., Fri. 17.00 Mass in Finnish. Thurs. Adoration after Mass. Tues., Wed., Sat. 19.30 Liturgy of the Neocatechumenal Way. Confessions Fri. 17.30-18.30, half an hour before Mass and by appointment. Masses also in other cities. (See the Mass schedule for diaspora below.)

14.10. su kirkkovuoden 28. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä
18.10. to pyhä evankelista Luukas: 17.00 messu
21.10. su kirkkovuoden 29. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Kemissä
27.10. la 18.15 piispanmessu ja kirkkoon ottaminen
28.10. su kirkkovuoden 30. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 piispanmessu ja vahvistuksen sakramentti, (poikkeus: ei messua Raahessa!)
3.11. la kaikkien poisnukkuneiden uskovien muistopäivä: 10.00 messu, messun jälkeen hartaus hautausmaalla
4.11. su kaikkien pyhien juhla: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.00 messu Torniossa
9.11. pe Lateraanikirkon vihkiminen: 17.00 messu
11.11. su kirkkovuoden 32. sunnuntai: 10.00 messu englanniksi/Mass in English, 11.15 päämessu, 17.30 messu Rovaniemellä

DIASPORA
Kemi (Lehtokatu 31): 21.10. su 17.00
Tornio (Lukiokatu 1): 4.11. su 17.00
Raahe (Brahenkatu 2): -
Rovaniemi (Ounasvaarantie 16): 14.10., 11.11. su 17.30

USKONNONOPETUS
ensikommuuniota ja vahvistuksen sakramenttia varten: 20.10., 3.11., 18.11. la 10.00

LASTENMESSU
20.10., 18.11. la 11.30

Toimistot

Katekeettinen keskus
Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. 09-2416095. Sähköposti katekeesi@catholic.fi. Kotisivu: katolinen.net/katekeesi.

Katolinen tiedotuskeskus
Pyhän Henrikin aukio 1 B, 00140 Helsinki. Puh. 09-6129470, fax 09-650715. Avoinna arkisin klo 10-16. Sähköposti info@catholic.fi. Kotisivu katolinen.net.

Keskukset

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. 019-335793. Sähköposti stellamaris@catholic.fi.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. 09-61206711, fax 09-61206710. Sähköposti:kirjasto@studium.fi. Kotisivu www.studium.fi.

Kirjasto on auki tiistaisin ja torstaisin klo 13-16 ja keskiviikkoisin klo 13-18. Ekumeeninen aamurukous torstaisin klo 8.30.

Lisätietoja luennoista, hengellisestä ohjelmasta ja muusta toiminnasta www.studium.fisekä puhelimitse kirjaston aukioloaikoina.

Tapahtumia

Academicum Catholicum

Ohjelma syyskaudella 2012 / Verksamhetsplan för hösten 2012

HUOM!/OBS! KOKOUSPAIKKAMME MUUTTUU. SYYSKAUDEN AJAN KOKOONNUMME PYHÄN MARIAN SEURAKUNNAN SEURAKUNTASALISSA KESKIVIIKKOISIN KLO 18.00. / MÖTESLOKALEN HAR ÄNDRATS. UNDER HÖSTPERIODEN SAMLAS VI I SANKTA MARIAS FÖRSAMLINGSSAL PÅ ONSDAGAR KL. 18.00.

Keskiviikkona 17.10. klo 18.00: Marjatta Jaanu-Schröder kertoo uudesta kirjastaan ”Ruusuja Neitsyt Marialle” ja kirjan syntyprosessista./ Marjatta Jaanu-Schröder talar om sin nya bok, på finska.

Keskiviikkona 21.11. klo 18.00: Vietämme messua, jossa muistamme AC:n vainajia. Messun jälkeen n. klo 18.30 on esitelmä, jonka aihe ilmoitetaan myöhemmin Fideksessä/Klo 18.00 mässa för ACs avlidna. Efter mässan, ca klo. 18.30, har vi ett föredrag, rubriken annonseras senare i Fides.

Jäsen/infomaksun, 10 euroa, voi maksaa 15.10.2012 mennessä AC:n tilille 200120-513060/ Betala medlems/infoavgiften, 10 euro, senast den 15.10.2012 på AC:s konto 200120-513060.

Birgittalaisoblaatit

Birgittalaisoblaatit – luostarisääntökunnan maallikkojen ryhmä, nettisivut: www.kolumbus.fi/birgitta.turku/oblaatit. Vs. yhteyshenkilö Markku Vähätalo, vahatalo@iki.fi.

Catholic Students' Club

Rosary and Holy Mass or Adoration in Latin with Readings and Homily in English at Saint Henry's Cathedral. Afterwards, a nice get-together in the parish hall. Welcome! See: cschelsinki.wordpress.com.

Oct. 23; Nov. 6, 20; Dec. 4, 18

Elokuvakerho

kokoontuu Pyhän Henrikin seurakuntasalissa klo 18 seuraavina torstai-iltoina:
15.11. Alfred Hitchcock: Minä tunnustan
13.12. David Lean: Oliver Twist

Fransiskaanimaallikot OFS

Ordo Franciscanus Saecularis

Syksy 2012 - 64. toimintavuosi Suomessa Ohjelmalliset kokoukset tiistaisin kerran kuukaudessa klo 16-18 Pyhän Marian srk-salissa, Mäntytie 2, 00270 HELSINKI. Kokouksemme ovat avoimia kaikille uskoville. Kokouksen jälkeen on mahdollisuus osallistua iltamessuun klo 18.00.

Tiistai 16.10. aihe: Franciscus ja rahan maailma/Jarno Tarkoma
Tiistai 13.11. aihe: Ikonimaalaus ja fransiskaanisuus

Gregorius-yhdistys

Societas Sancti Gregorii Magni

Kotisivu gregoriusyhdistys.wordpress.com. Sähköposti summorum@gmail.com. Puheenjohtaja Diana Kaley. Moderaattori isä Antoine Lévy OP.
Gregoriaaninen messu Pyhän Henrikin katedraalissa su 1.11.2012 klo 12.30.

Jeesuksen pyhän sydämen maallikot (SCJ)

Moderaattori Zenon Strykowski SCJ. Puheenjohtaja Matti Andelin, gsm 040-9668288, E-mail matti.andelin@welho.com.

Helsinki: Yhdyshenkilö Harri Mäkelä, Haahkapolku 3 A 21, 00200 Helsinki, gsm 040-7365470, E-mail harri.v.makela@kolumbus.fi.

Tampere: Yhdyshenkilö Sinikka Meurman, gsm 040-4197077, E-mail sinikka.meurman@gmail.com.
Turku: Yhdyshenkilö Hilkka Bernard, gsm 040-5243676, E-mail hilkka.bernard@hotmail.com

Kirjallisuuspiiri

kokoontuu jälleen Studium Catholicumissa, Ritarikatu 3b A, 3. kerros klo 18 seuraavina maanantaipäivinä:
5.11. Elias Canetti: Marrakeshin ääniä
3.12. Jorge Amado: Ihmeiden markkinat
Kaikki kirjoista kiinnostuneet, tervetuloa!

Maallikkodominikaanit OP

Laici ordinis praedicatorum

Vastuuhenkilö: Nikodemus Heikman OP, puh. 050-564 0686, s-posti: nikodemus.heikman@gmail.com.
Katolisen kirkon katekismuksen opiskelua Studium Catholicumissa lauantaisin 20.10., 17.11. ja 8.12. klo 14-16. Joka kerran päätteeksi yhteinen vesper. Ks. myös erillinen ilmoitus. Tervetuloa! maallikkodominikaanit.blogspot.fi

Rakkauden lähetyssisaret

Vironkatu 6 A 12, 00170 Helsinki, puh. 040-9601211. Adoration on Monday at 17:30.

Seniorit

Tiistaina 16. lokakuuta messu Pyhän Henrikin katedraalissa klo 14 ja sen jälkeen tapaaminen seurakuntasalissa. Tervetuloa!

Teresa ry

Syksyn 2012 ohjelma
Teresat kokoontuvat ohjelmassa ilmoitettuina aikoina tiistaisin messun jälkeen. Toivotamme tervetulleiksi mukaan kaikki nykyiset ja uudet Teresat ja teresaystävät.

Ti 6.11. Esitelmäilta, aihe täsmentyy myöhemmin. Messussa muistetaan Teresa ry:n vainajia. La 1.12. Joulumyyjäisten valmistelu klo 10.00 – 14.00 srk-salissa. Su 2.12. Joulutorimyyjäiset klo 11.15 – 14.00 Srk-salissa. Ti 11.12. Joulujuhla

English-language catechism for adults

Would you like to become more familiar with the basic teaching of the Catechism of the Catholic Church?
A study group of English-speaking people meets twice a month at the Studium Catholicum, Ritarikatu 3 b A 4, Helsinki. The study group is open to all those who are interested. The first meetings after the summer break will be held on Monday October 15th at 18.30; Monday October 29th at 18.30.
Contact person: Diana Kaley, 040-7235703 (gsm). Moderator of the group: fr. Antoine Lévy, OP

Note: During our meetings, which last from 18.30 until 20.00, we read and discuss selected passages of the Catechism (no prior knowledge of the text is necessary). Please contact Diana Kaley (040-7235703) for further information. The Studium Catholicum is close to the Senate Square in the centre of Helsinki, (Ritarikatu 3b A4).

All Saints and All Souls Celebration moved in Finland

Due to local customs in Finland, All Souls Day is celebrated here always at the same Saturday as the secular/Lutheran “Saints Day”, and the Solemnity of All Saints on the following Sunday.

This year, then, in the Catholic Church in Finland, All Souls Day is celebrated on Saturday, November 3, and All Saints Day, on Sunday, November 4.

The first two days of November are therefore celebrated as normal days of the week.

Pyhä Hildegard Bingeniläinen

Reinin Sibylla - näkijä, parantaja, Jumalalle annettu

Jumala on ikuinen,
ja ikuisuus on tuli.
Jumala ei ole kätketty,
vaikeneva tuli,
vaan vaikuttava tuli.
(Hildegard Bingeniläinen 1098-1179)

HILDEGARDIN MAAILMA

Hildegard syntyi vuonna 1098 Bermersheimin kylässä lähellä Alzeyta Rheinhessenin alueella.

Hän syntyi maailmaan, joka eli myrskyisten muutosten aikaa. Ensimmäinen ristiretki alkoi pari vuotta ennen hänen syntymäänsä, vuosi sen jälkeen valloitettiin Jerusalem. Harhaoppisia vainotaan ankarasti, Pierre Abélard tuomitaan kuolemaan. Ristiretkien seurauksena Eurooppa alkaa avautua ulospäin, kun tutustutaan arabien kulttuuriin, tieteisiin ja taiteisiin. Mm. Koraani käännetään latinaksi Clunyn apotin aloitteesta. Toinen ristiretki, ja Saksan armeija tuhoutuu Turkin alueella. Fredrik Barbarossa kruunataan keisariksi, suuri skisma alkaa paavien ja vastapaavien ja heidän tukijoidensa taistellessa poliittisesta ja kirkollisesta vallasta. Thomas Becket murhataan Canterburyn katedraalissa. Kun Hildegard kuolee vuonna 1179, paavi Aleksanteri III hyökkää kataareja vastaan Lateraanin III kirkolliskokouksessa.

Hildegardin syntyperästä ja taustasta tiedetään hyvin vähän mitään varmaa. Hänen isänsä Hildebert oli Spanheimin apotin sanojen mukaan oikeudenmukainen ja hurskas sotilas Spanheimin herttuan Meginhardin hovissa ja hänen vaimonsa oli nimeltään Mechtildis ensimmäisten elämäkerran kirjoittajien mukaan. Hildegardin sisaruksista on pystytty tunnistamaan kolme veljeä ja neljä sisarta.

Hildegard oli vanhempiensa kymmenes ja viimeinen lapsi. Tuohon aikaan oli tapana antaa kymmenes lapsi, joskus toki muukin, kirkolle Jumalalle kuuluvana kymmenyksenä ja oblaattina.

Kahdeksanvuotiaana Hildegard, joka oli hyvin sairaalloinen ja heikko lapsi, annettiin autuaan Jutta Spanheimilaisen oppilaaksi. Jutta eli erakkoelämää pienessä luostarin yhteydessä sijaitsevassa majassa, jonne Hildegardkin asettui. Jutta opetti hänelle latinalaisten psalmien lukemista ja laulamista ja muita kaikilta naisilta vaadittavia taitoja. Hildegardin terveys pysyi kuitenkin jatkuvasti huonona, hän sairasteli usein, pystyi ajoittain tuskin kävelemään ja kadotti väliin myös näkökykynsä. Vuosien kuluessa myös muita nuoria tyttöjä tuli Jutan luokse pyrkimään hänen oppilaakseen ja Jutta, joka tajusi tässä olevan jo tosiasiassa hengellisen yhteisön, antoi heille pyhän Benedictuksen säännön ja omaksui itse abbedissan roolin.

Hildegard pukeutui benediktiinien kaapuun ja antoi luostarilupauksensa 15-vuotiaana. Ulkonaisesti hänen elämänsä seuraavat parikymmentä vuotta olivat varsin tapahtumaköyhiä.

MYSTISET NÄYT

Hildegardin sisäinen elämä oli ollut erikoista jo lapsuudesta lähtien. Ensimmäiset näkynsä hän sai jo kolmevuotiaana ja ne aiheuttivat hänelle suurta kipua ja hämmennystä. Hän oli peloissaan eikä osannut kertoa niistä kenellekään. Näyt ja ilmestykset jatkuivat koko hänen elämänsä ajan ja samanaikaisesti häntä vaivasi heikko terveys, päänsäryt ja fyysiset kivut, joihin liittyi tunne hengellisestä kuivuudesta ja autiudesta.

Vuonna 1136 Jutta kuoli ja Hildegardista tuli hänen seuraajansa. Luostariin pyrki runsaasti kokelaita ja Hildegard päätti, jumalallisesta kaitselmuksesta, kuten hän itse sanoi, muuttaa luostarinsa Rupertsbergiin lähelle Bingeniä. Oletettavasti noin vuonna 1147-48 Hildegard sai Hildesheimin herttua Bernardilta luvan asettua uuteen luostariin 18 sisaren kanssa. Luultavasti vuonna 1165 hän perusti luostarin myös Eibingeniin.

Koko tämän ajan Hildegardin näyt jatkuivat. Ne aiheuttivat hänelle myös vaivaa: hänestä tuntui, että hänen piti merkitä ne muistiin, mutta hän pelkäsi toisten pilkkaa ja tiesi myös, että hänen latinan taitonsa oli riittämätön. Lopulta hän pyysi rippi-isäänsä puhumaan asiasta tämän apotille Cononille. Asiaa mietittyään Conon käski Hildegardia kirjoittamaan muistiin sen, mitä Jumala oli hänelle ilmoittanut. Nämä näyt käsittelivat Kristuksen rakkautta, Jumalan valtakuntaa, enkeleitä, helvettiä ja paholaista ja ne annettiin Mainzin arkkipiispan tutkittaviksi. Arkkipiispa ja teologit päättelivät, että näyt olivat todella Jumalalta ja Hildegardin pyynnöstä Conon antoi hänelle apulaisen, nuoren Volmar-nimisen munkin. Seuraavien kymmenen vuoden aikana Hildegard saneli tälle pääteoksensa Scivias (lyhennys sanoista sci vias Domini, tunne Herran tiet). Se esittää Jumalan pyhällä vuorellaan ihmiskunta jalkojensa juuressa, kertoo ihmisen alkuperäisestä olemuksesta, hänen syntiinlankeemuksestaan ja lunastuksestaan, ihmisen sielusta ja sen ponnisteluista, pyhästä messu-uhrista, tulevista ajoista ja maailman lopusta. Alkuperäinen käsikirjoitus säilyi vuosisatojen ajan, mutta toisen maailmansodan aikana se Dresdenissä katosi ja todennäköisesti tuhoutui liittoutuneiden suurpommituksissa.

Vuonna 1147 Mainzin arkkipiispa lähetti Hildegardin kirjoitukset paavi Eugenius III:lle, joka silloin vieraili Trierissä. Varovainen paavi asetti komitean niitä tutkimaan ja vasta saatuaan suotuisan arvion luki ne itse ja keskusteli niistä mm. Bernhard Clairvauxlaisen kanssa, joka innosti paavia hyväksymään ne. Kirjeessään Hildegardille paavi Eugenius III ylistää Hildegardia tämän saamasta suuresta armosta, muta varoittaa tätä samalla lankeamasta ylpeyden syntiin. Hildegard vastaa antamalla sanan sanasta: viittaa vertauksin ajan vaaroihin ja varoittaa puolestaan Eugeniusta varomaan kunnianhimoisia alaisiaan.

Hildegardin laajasta kirjeenvaihdosta on säilynyt lähes neljäsataa kirjettä. Ne ovat täynnä varoituksia ja neuvoja, sillä hän halusi näkyjensä johdattavan ihmiset takaisin oikeudenmukaisuuden tielle. Hän kirjoitti paaveille, piispoille, apoteille ja kuninkaille, mutta myös Trierin ja Kölnin papistolle, joita hän ankarasti nuhteli mm. sanoen: ”Itkekää ja huutakaa, paimenet, sillä te ette tiedä mitä teette, kun jaatte pyhiä virkoja mielenne mukaan ja tuhlaatte niitä arvottomille ja kieroutuneille miehille.” Tämä ei luonnollisestikaan ollut kaikille mieleen, mutta Hildegard vastusti kuolemaansa asti kaikkea sitä, minkä hän koki vallan väärinkäytöksenä ja oikeudenmukaisuuden hylkäämisenä. Tästä hän syytti myös paavi Anastasius III:tta sanoen tälle: ”Sinä pelkäät noita inhottavia ihmisiä, jotka rakastavat rahaa enemmän kuin oikeudenmukaisuutta, ja katsot sivusta, kun paha nostaa päätään!”

MATKA PYHYYTEEN

Jo Hildegardin eläessä ihmisiä tuli hänen luokseen etsimään parannusta hengellisiin ja ruumiillisiin vaivoihinsa ja monia parantumisia tapahtuikin. Hildegardin maine lääkärinä ja yrttien ja voiteiden tuntijana oli levinnyt laajalti kansan keskuuteen. Hänen kuolemansa jälkeen ihmiset alkoivat tehdä pyhiinvaelluksia hänen Rupertsbergin luostarikirkon alttarin edessä olevalle haudalleen. Lukuisista ihmeparantumisista kerrottiin. Pyhiinvaeltajien määrä kasvoi ja sai lopulta sellaiset mittasuhteet, että se koitui rasitukseksi Rupertsbergin luostarielämälle Mainzin kirkollisten viranomaisten mukaan. Lopulta Mainzin piispa, jonka jurisdiktioon alue kuului, matkusti Hildegardin haudalle ja kielsi tätä tekemästä useampia ihmetekoja! Siitä päivästä alkaen ihmeet loppuivat, pyhiinvaeltajien joukko harveni ja luostariin palasi rauha.

Kanonisaatioprosessi aloitettiin vuonna 1228. Sitä johtanut paavi Gregorius IX suhtautui myönteisesti Hildegardiin, josta hän oli kuullut oleskellessaan Saksassa, ja pyysi sen tähden Mainzin viranomaisia laatimaan täydellisen selonteon Hildegardin elämästä, ansioista ja ihmeteoista ja toimittamaan sen Roomaan kanonisaatioprosessin aloittamiseksi.

Mainzissa ei kuitenkaan pidetty turhaa kiirettä. Selontekoa viivyteltiin useita vuosia ja sen laatijoitakin vaihdettiin useaan otteeseen, mutta ilmeisesti näitä aineistoja ei koskaan lähetetty Roomaan. Useita epäilyksiä on herännyt Mainzin viranomaisten tahallisesta viivyttelystä, sillä Hildegard oli usein pitänyt julkisia parannuspuheita piispojen ja pappien syntisestä elämästä.

Lopulta aineisto kuitenkin paavi Gregorius IX:n käskystä lähetettiin Vatikaaniin, mutta sen jälkeen siitä ei kuultu mitään.

Kun Hildegardin arvostus parantajana ja luonnontutkijana alkoi saada Saksassa suurta huomiota, kävi saksalainen kemian tohtori ja luonnonparantaja Wighard Strehlov 1980-luvulla Vatikaanissa kyselemässä asiaa. Arkistonhoitaja joutui toteamaan, että aineisto oli kyllä tullut perille, mutta sitä ei oltu vielä purettu pakkauksista.

Hildegardia pidettiin kuitenkin pyhänä kansan keskuudessa jo hänen eläessään ja hänen kuolemansa jälkeen kirkko hiljaisesti hyväksyi sen. Hänet mainitaan Martyrologium Romanumissa jo 1400-luvulta lähtien ja hänen juhlaansa saatiin viettää paikallisesti Speyerin, Mainzin, Trierin ja Limburgin hiippakunnissa sekä Solesmesin apottikunnassa. Paavi Benedictus XVI siirsi pyhän Hildegard Bingeniläisen 10. toukokuuta 2012 paikallisista kulteista yleiseen roomalaiseen kalenteriin ja julisti hänet Roomassa pidettävän piispainsynodin yhteydessä 10. lokakuuta 2012 kirkonopettajaksi yhdessä pyhän Johannes Avilalaisen kanssa. Hildegardin päivä on 17. syyskuuta.

UUSI TULEMINEN

Hildegardin maine parantajana, luonnontutkijana, lääkärinä ja näkijänä sai vauhtia 1900-luvun loppupuolen keskiaikabuumista. Hän oli keskiajan huomattavimpia naissäveltäjiä ja hänen laulujaan on levytetty runsaasti ja esimerkiksi esitetty virolaisten pitämissä konserteissa 1990-luvulla Pyhän Henrikin katedraalissakin. Hildegardia pidetään Saksan kasvitieteen uranuurtajana ja hänen havaintonsa kasvien ja yrttien parantavista vaikutuksista on todettu nykytieteen keinoin tehdyissä tutkimuksissa paikkansa pitäviksi. Hänen ansionaan pidetään mm. speltin, alkuvehnän, suosion kasvamista ja sen viljelyn laajenemista. Ja Hildegardin hermopiparien ohje löytyy lähes jokaisesta terveellisten elämäntapojen ohjekirjasesta!

Jonkin aikaa Hildegard liitettiin myös kaikenlaisiin new age -suuntauksiin ja esoteerisiin hörhötyksiin, mutta ajan kuluessa tieteellisempi ja todenmukaisempi tutkimus on saanut vallan.

Hildegard-yhdistyksiä on perustettu useissa maissa, eniten tietysti Saksassa, joka on Hildegard-tutkimuksen keskus. Suomeen perustettiin Pyhän Hildegardin yhdistys ry vuonna 1995 ja siihen kuuluu tällä hetkellä noin 200 jäsentä, mikä Suomen asukaslukuun suhteutettuna on varsin kunnioitettava määrä. Seura on ansiokkaasti pyrkinyt levittämään tietoutta Hildegardin lääketieteestä, järjestänyt matkoja Saksaan Hildegardin synnyinseuduille, ottanut osaa ja raportoinut kansainvälisistä Hildegard-kongresseista ja julkaissut Hildegard-kirjallisuutta suomeksi. Suurena ja tärkeänä kulttuuritekona pidän Hildegardin pääteoksen, Scivias-kirjan suomentamista. Myös Hildegardin toinen pääteos, Liber Divinorum Operum on valmistumassa mahdollisesti vielä tämän vuoden aikana suomenkieliseen asuun.

Seuran kotisivu: www.hildegardseura.fi. Kirja- ym. tilaukset Hildegard-puoti, p. 08-330296 Kaija Saromaa tai pj. Terttu Kolivuori, p. 08-3115909

Tuula Luoma